

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ
ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ - ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν. ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ

ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

Έτος Β'. Περίοδος Β' Αριθ. (182) - 10

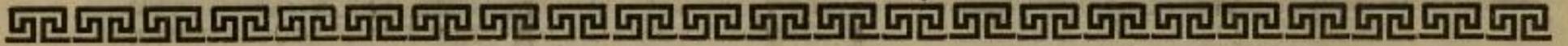
ΑΘΗΝΑΙ: Κυριακή 9 Μαρτίου 1908

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Έσωτερικῶν ἐτησίᾳ δραχ. 12 ἑξάμην 6
Έξωτερικῶν » φρ. χρ. 20

Τὸ ΦΥΛΛΟΝ, τιμᾶται λεπτὰ 25

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὀδὸς Λέκα ἀρ. 24
(Ἐναντὶ Στοῦς Σιμπούλου)

Ἄγγελια καὶ διαφημίσεις μὲ εἰκό-
νας καὶ μὴ κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΘΝΙΚΑ ΠΕΝΘΗ

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΑΣΚΗΤΟΥ Α΄ ΔΙΕΡΜΗΝΕΩΣ ΤΟΥ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΓΕΝ. ΕΛΛ. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΥ
ΑΓΡΙΩΣ ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΕΝΤΟΣ ΥΠΟ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

(Φωτογραφία σταλείσα αποκλειστικῶς διὰ τὴν « Ἀλήθειαν » ἐκ Θεσσαλονίκης).

Πανομοιότυπον τῆς ἐπὶ τοῦ ἄμβωνος τοῦ ἐν Σινᾷ μουσουλμανικοῦ τεμένους ἀραβικῆς ἐπιγραφῆς, τὸ πρῶτον νῦν δημοσιευμένης.

ΕΘΝΙΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΙ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΟΡΟΥΣ ΣΙΝΑ *

ΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ *

Κ. Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ
Βουλευτοῦ, πρῶτον ὑπουργοῦΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ «ΑΛΗΘΕΙΑΝ»
ΓΡΑΦΕΙΣΑΙ

ΤΕΜΕΝΟΣ ΕΝ Τῇ ΜΟΝῃ.

Πρωτοφανές τι συμβαίνει ἐν Σινᾷ. Ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς Μονῆς ὑπάρχει μουσουλμανικὸν τέμενος, κείμενον μάλιστα ἐγγύτατα τοῦ μεγάλου Ναοῦ τοῦ Ἰουστιανουῦ· ὁ μναρὸς δὲ αὐτοῦ ἐγείρεται εἰς ἕνος, παραλλήλως τοῦ κωδωνοστασίου. Τὸ πρῶτον ἐξηγεῖται ἐκ τῶν γεγονότων, ἅτινα συμπλέκονται πρὸς τὴν ἱστορίαν τῆς Μονῆς καὶ πρὸς τὰς περιπετείας αὐτῆς καὶ ἐκ τῆς ἀμοιβαίας ἀνοχῆς, ἣν τρέφουσι πρὸς ἀλλήλας ἀμφότεραι αἱ θρησκείαι. Μὴ λησμονῆ τις, ὅτι ἐν τῷ μέσῳ ἀπερῶντων ἐκτάων χωρῶν μουσουλμανικῶν—ἡ Ἀραβία μόνη εἶναι ἴση σχεδὸν πρὸς δόλοκληρον τὴν Εὐρώπην—ἑσώθη καὶ σώζεται καὶ ὑπάρχει ἐν ἐλάχιστον σημεῖον Χριστιανικόν, δυνάμενον νὰ παραβληθῇ πρὸς μικροσκοπικὴν ἀληθῶς νησίδα ἐν τρισμεγίστῳ ὠκεανῷ.

ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΑΝΕΞΙΘΡΗΣΚΕΙΑ.

Ὁ ἰδρυτὴς τῆς μουσουλμανικῆς θρησκείας, ὁ Μωάμεθ, οὐ μόνον δὲν ἐπέβαλεν αὐτὴν εἰς τοὺς τότε ἀσκητέοντας ἐν Σινᾷ, οὐδ' ἐπεχείρησε ἄν τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἠρέχθη αὐτοῦ καὶ ἀνεγνώρισε καὶ διὰ πολλῶν διακαιωμάτων καὶ δαφιλῶν προνομίων ἐπρόκειτο! Ἐκείνου δὲ τὸ μέγα καὶ γενναίωφρον παράδειγμα μιμηθέντες καὶ οἱ διάδοχοι αὐτοῦ, κραταιῶς ἐπροστάτευσαν τὴν ἐστίαν ἐκείνην τῶν Ἑλλήνων Χριστιανῶν μοναχῶν. Οὗτοι δὲ πάλιν, ἀληθῆ καὶ ὀφειλομένην ἀπονέμοντες ἐκτίμησιν πρὸς τὴν θρησκείαν τοῦ περιβάλλοντος αὐτοῦ κόσμου, ἔκτισαν ἐν τῇ Μονῇ τέμενος, ὅπερ οὕτως εἶχε διπλὴν τὴν τε προέλευσιν καὶ τὴν ἀποστολήν. Τὰ περὶ τοῦτου ὅμως θέλω περιλάβει εὐρύτερον ἐν τῷ ὑπὸ συγγραφὴν βιβλίῳ μου περὶ Σινᾷ. Τό γε νῦν, προσθετέον ὅτι ἡ ὑπαρξὶς μουσουλμανικοῦ τεμένους ἐν τῷ χώρῳ ὅπως χριστιανικοῦ, εἶναι μὲν ἴσως ἡ ἀρχαιστάτη καὶ πρώτη τοιαύτη ἐν τῷ Σινᾷ, οὐχὶ ὅμως καὶ ἡ μόνη· διότι ἐν αὐτῇ τῇ Κωνσταντινουπόλει, πολὺ πρὸ τῆς πτώσεως αὐτῆς, ὑπῆρχεν ἤδη μουσουλμανικὸν τέμενος, μικρὸν δὲ πρὸ τῆς ἀλώσεως, δυνάμει εἰδικῆς συνθήκης, εἶχεν ἀνεγερθῆ τοιοῦτο καὶ ἐν αὐτῷ τῷ περιβόλῳ τῶν Παλατίων τοῦ Αὐτοκράτορος, χάριν τοῦ παρ' αὐτῷ Ὀθωμανοῦ πρεσβεβητοῦ.

ΠΟΤΕ ΕΚΤΙΣΘΗ.

Ζήτημα πρὸ πολλοῦ ἀπέβη παρὰ τοὺς περιηγηταίς καὶ τοὺς ἱστορικοῖς ἡ ἐξακριβωσις τοῦ χρόνου τῆς οἰκοδομῆς τοῦ τεμένους. Καὶ μία μὲν γνώμη, βασιζομένη μᾶλλον εἰς παραδόσιν ἀδέσποτον, ἀνήγεν αὐτὸ εἰς τοὺς χρόνους αὐτοῦ τοῦ Μωάμεθ

(624 μ. Χρ.), ἄλλαι δέ, ἐν αἷς καὶ αἱ εἰκασίαι τοῦ Burckhardt, κατεβίβαζον αὐτὸ μέχρι τῶν ἡμερῶν Σελῆμ τοῦ Α' (1517 μ. Χρ.)

ΔΥΟ ΣΟΦΟΙ ΕΡΕΥΝΗΤΑΙ.

Ἐδνχῶς ἡ εἰς τὰς ἐξερευνήσεις περὶ τοῦτου παρέμβασιν δύο σοφῶν ἀνδρῶν τῆς Αἰγύπτου διελεύσανεν ἑοχάτως τὸ ζήτημα. Ὁ ἐν Καῖρῳ θρηόδοξος χριστιανός, Σῦρος τὴν καταγωγὴν, Ναοῦμ-Βέης Σουκαίρ, τμηματάρχης ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν, συγγραφεὺς ἄριστων ἔργων ἐν ἀραβικῇ καὶ ἀγγλικῇ γλώσσῃ, φίλος μου δὲ πολίτιμος καὶ ἀγαπητός, ἐξετάσας τὰς ἀπίερους ἀραβικὰς πηγὰς τοῦ Σινᾷ, ἀνεῦρεν σπουδαῖα ἔγγραφα καὶ μαρτύρια περὶ τοῦ

Ὁ κ. Ναοῦμ-Βέης Σουκαίρ

τεμένους. Ὁ δ' ἐπίσης σοφὸς αἰγύπιος Ἀχμετ Ζεκῆ-Βέης, γραμματεὺς τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἐξερευνήσας ἄλλοτε καὶ αὐτὸς τὸ Σινᾷ, ἠντύχησεν νὰ λάβῃ πλήρη γύψινον ἐκμαγεῖον παλαιστάτης ἔυλογλυφῆς ἐπιγραφῆς, κοσμοῦσης τὸν ἄμβωνα τοῦ τεμένους τοῦ Σινᾷ. Τὴν δ' ἔνοιαν αὐτῆς, γεγραμμένης ἐν κορυφαίῃ γλώσσῃ, ἀνεκώρυσε τῇ 13)26 παρελθόντος Ἰανουαρίου ἐν ἀριστοτεχνικῇ διαλέξει ἐν Καῖρῳ, κατὰ τὴν πανηγυρικὴν δεξιῶσιν αὐτόθι τοῦ πρίγκητος Leone Caetani, συγγραφεὺς σημαντικῶν ἔργων ἐπὶ τῆς μουσουλμανικῆς ἱστορίας.

ΑΝΕΚΔΟΤΟΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗ.

Εἰμὶ ἐδνχῆς, δυνάμενος νὰ παραδώσω σήμερον εἰς τὴν δημοσιότητα διὰ τῆς «Ἀληθείας» οὐ μόνον τὴν ἀκριβῆ μετάφρασιν τῆς ἐνδιαφερούσης ἐπιγραφῆς, γενομένην ἐκ τῆς ἀραβικῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν ὑπὸ τοῦ γραμματέως τῆς Ἀμπετείου Σχολῆς κ. Γεωργίου Τρίκου, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν κατὰ φωτογραφίαν ἐκ τοῦ ἐκμαγεῖου¹⁾.

1) Τὸ γύψινον ἐκμαγεῖον, δωρηθὲν μοι φιλοφρόνως μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐξακριβωσιν ὑπὸ τοῦ εὐγενεστάτου φίλου μου Ναοῦμ-Βέης Σουκαίρ, ἐκόμισα εἰς Ἀθήνας. Ἐξ αὐτοῦ ὁ δεξιότατος ἀρχιτεχνίτης τοῦ ἡμετέρου Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου κ. Π. Καλοῦδης διὰ πολλῶν κόπων καὶ εὐφροῦς συνδυασμοῦ καὶ μετὰ πολλὰς μετατυπώσεις ἐπέ-

Χαίρω σφόδρα, ὅτι τὸ περιεργότατον τοῦτο ἱστορικὸν μνημεῖον, τὸ κηρύσσον διαπρυϊῶς τὴν ἀμοιβαίαν ἀνοχὴν τῶν δύο θρησκείων καὶ ἐγενεῖς κοσμοπολιτικὰς ἰδέας ἐξ ἐκατέρου μέρους ἐκάστοτε, τὸ διαλευκάνον δὲ μίαν σπουδαιότατην σελίδα τῆς ἱστορίας τοῦ Σινᾷ, καθίσταται γνωστὸν εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον δι' ἑλληνικῶν δημοσιογραφικῶν δργάνων τὸ πρῶτον.

Ἡ μετάφρασις τῆς ἐπιγραφῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἔχει οὕτως:

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ οἰκτεῖρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ. Εἰς καὶ μόνος Θεὸς ὑπάρχει, οὐδεὶς δ' ἕτερος συνυπάρχει μετ' αὐτοῦ, ὃ τὸ κράτος καὶ ἡ δόξα, ὁ χορηγὸς ζωῆς καὶ θανάτου, ὁ κάτοχος παντὸς ἀγαθοῦ, ὁ παντοδύνατος. Ἐλέω Θεοῦ.

Ὁ θεόδουλος, φιλόθεος καὶ ἔνδοξος Ἄμπν Ἄλν, Ἰμάμς²⁾, διοικῶν κατὰ τοὺς θεῖους νόμους, Ἐμίρης τῶν πιστῶν, ἡ εὐλόγια τοῦ Θεοῦ εἶπ ἐπ' αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἀγνῶν προγόνων του καὶ ἐνδόξων τέκνων του.

Τὴν κατασκευὴν τοῦ παρόντος ἄμβωνος διέταξεν ὁ ἐξοχώτατος καὶ σεβαστότατος Ἐμίρης τῶν δύο πόλεων Μέκκας καὶ Μεδίνας (Χαραμέν) τὸ ξίφος τῶν Μωαμεθανῶν, ὁ ὑπερασπιστὴς τοῦ Ἰμάμν, ὁ ἐγγνώμενος τοὺς δικαστὰς τῶν Μωαμεθανῶν, ὁ καθοδηγῶν τὰς προσευχὰς τῶν πιστῶν, Ἄμπν ἔλ-Κάσεμ Καχάνσα³⁾. Εἶθε ὁ Θεὸς νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν θρησκείαν δι' αὐτοῦ· εἶθε διὰ μακροδιότητος του ν' ἀπολαύσῃ ὁ Ἐμίρης τῶν πιστῶν, διατηρουμένης τῆς ἐξουσίας του καὶ ἐνισχυομένης τοῦ ρήματος αὐτοῦ.

Καὶ τοῦτο κατὰ τὸν μῆνα Ραμπῆ-ἔλ-Αουελ τοῦ ἔτους 500 Ἐγεῖρας.

Χρόνος λοιπὸν τῆς ἐπιθέσεως τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἐπὶ τοῦ ἄμβωνος τοῦ τεμένους ἐν Σινᾷ, κατὰ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς, εἶνε τὸ ἔτος 1122 μ. Χρ., διότι πρὸς τοῦτο τὸ ἔτος συμπίπτει τὸ 500ον ἔτος τῆς Ἐγεῖρας ὁ δ' ἀναφερόμενος ὡς χορηγὸς τῆς κατασκευῆς τοῦ ἄμβωνος τοῦ τεμένους Ἄμπν ἔλ-Κάσεμ Καχάνσα, ὁ ἐπνομαζόμενος Ἐλ-Μάλεκ ἔλ-Ἀφνταλ, ὑπῆρξεν ὁ μέγας ὑπουργὸς τοῦ δεκάτου φατιμίτου Χαλίφου Ἐλ-Ἀμερ (1101—1129), ἀνὴρ μεγάλης παιδείας, ἐξόχου γενναιοδωρίας, μεγίστης δὲ δυνάμεως καὶ δράσεως, πλὴν πράξας ὑπὲρ τῆς Μονῆς Σινᾷ. Ἄλλ' ἐξ αὐτῆς πάλιν τῆς ἐπιγραφῆς δηλοῦται ὅτι τὸ τέμενος προῦπήρξεν, ὑπὸ δὲ τοῦ εὐσεβοῦς χορηγοῦ κατεσκευάσθη ὁ ἄμβων, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφὴ.

Καὶ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες Χριστιανοὶ ἐτι καὶ

τυχε νὰ κατασκευάσῃ πῆλινον ὁμοίωμα. Τοῦτο ἐχρωματίσθη καταλλήλως πρὸς ἀποτελεσθὲν φωτοσκιάσεως διὰ τὴν φωτογράφησιν ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Λέκα, ἐφωτογραφήθη ὑπὸ τοῦ κ. Χρ. Δ. Δημητράκοπουλου, καὶ τέλος ἐταιριογραφήθη ὑπὸ τοῦ κ. Α. Πρίντζη· οὕτω δ' ἐφθασεν πρὸς τύπωσιν ὑπὸ τὰ καλλιτεχνικὰ πιεστήρια τῶν μεγάλων Καταστημάτων Ἀνάστη Κωνσταντινίδου.

2) Ἀρχηγός.

3) Abou-el-Kassem Ghahancha.

νῦν ἐξαίρομεν καὶ ἐπαινοῦμεν τὸν θεοσεβῆ ζῆλον αὐτοῦ, ὃν ἔδειξεν ὑπὲρ τῆς Μονῆς τοῦ Σινᾷ ὁ ρηθεὶς Ἄμπν ἔλ-Κάσεμ Καχάνσα, ἐπόμενος τῇ τιμῇ ἐντολῆ τοῦ προφήτου Μωάμεθ· οἱ δὲ μοναχοὶ τοῦ Σινᾷ πολνειδῶς καὶ πολυτροπῶς, πρὸ πάντων δὲ πλουσιοπαρόχως, ἀνταποδίδου-ιν εἰς τοὺς περιόικου: Βεδουίνους μουσουλμάνους τὰς εὐενγεσίας ἐκείνας, διατρέφοντες καὶ συντηροῦντες αὐτοὺς πατρικῶς:

ΚΩΝΣΤ. Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Εἰς τὸ προσεχές. Τὸ κλίμα τῆς Μονῆς. Κῆποι τῆς Μονῆς.— Ζῶα καὶ πτηνά.— Ἄγρια θηράματα.— ἔκτοιμασία πρὸς ἐπάνοδον.— Καταυλισμὸς ἐν τῇ Ἐρήμῳ.— Ἐξοχος δύσις ἡλίου.— Τὸ θεοπέσιον λυκόφως κλπ.

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΔΩΡΟΝ

Ὁλίγιστα ἐναπομένουν σειραὶ τῆς θαυμασίως γοπτευτικῆς περὶ Σινᾷ μελέτης τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου.

Οἱ νεογραφόμενοι συνδρομηταὶ λαμβάνουν δωρὸν ὅλνν τὴν σειρὰν ταύτην.

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

(ΙΑΙΚΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΞΕΝΑ)

— Ἡ συνέντευξις τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος

Ὁ κ. Θεοτόκης μετὰ τὴν παρρησίαν τῆς γνώμης ἡ ὅποια τὸν διακρίνει ὠμίλησε πρὸς τὸν ἀνταποκριτὴν τοῦ «Φιγαρώ», κ. Μπουρδῶν τὴ φρονεῖ ὅτι θὰ ἐπιφέρει τὴν αἰσιωτέραν λύσιν τοῦ μακεδονικοῦ ζητήματος. Πρὸ τσεσάρων μηνῶν περὶ τοῦ κ. Θεοτόκης εἶχεν εἶπῃ εἰς τὸν ἀνταποκριτὴν τῆς «Τριμπούνας» τὴν ἐπαύριον τῆς αὐτοτρομοκρατικῆς ἀνακοινώσεως τῆς φρονεῖ περὶ τῆς ἀνωμάλου καταστάσεως τῆς Μακεδονίας· ὅτι δηλαδὴ τὸ ζήτημα ἦτο ἀπλούστατον· νὰ ἀφίσουν ἡσυγῆν τὴν Μακεδονίαν οἱ βούλγαροι κομητατζήδες. Τώρα ὁ ἡμέτερος πρωθυπουργὸς ἀποβλέπων εἰς τὴν ὀριστικὴν λύσιν τοῦ μακεδονικοῦ ζητήματος ἀποφαίνεται ὅτι πρέπει νὰ διαιρεθῇ ἡ Μακεδονία εἰς τρεῖς ζώνας διοικητικὰς ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς πλειονοψίας τῶν κατοικοῦτων αὐτάς, λαμβανομένου ὑπ' ὅσιν προσέτι μὴ ἡ Βουλγαρία— ἡ πρόσκοπος τῆς Ρωσίας— καταλάβει λιμένα εἰς τὴν Μεσόγειον, ὅπερ ἀντίκειται ὅχι μόνον εἰς τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς Εὐρώπης.

Συγκρίνοντες τοὺς λόγους τοῦ κ. Τιττόνι μετὰ τοὺς τοῦ κ. Θεοτόκη δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι οἱ μὲν συμπληροῦσι τοὺς δέ, ὅτι εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς εἰρηνεύσεως καὶ τῆς προόδου γενομένης διὰ τοῦ καθορισμοῦ τῶν διαφόρων ζωνῶν ἤθελε ὑπογράψῃ καὶ ὁ κ. Τιττόνης, τοσοῦτον μᾶλλον καθόσον εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦ κ. Θεοτόκη προβλέπεται ἡ ἀκεραιότης τῆς Τουρκίας πλειότερον καὶ εὐκρινέστερον ἢ ἐν τῇ προτάσει τοῦ κ. Γκρέβι.

Ἡ ἰδέα ὅμως τῶν ζωνῶν ἐξελήφθη εἰς μοιρασμὸν τῆς Μακεδονίας, καὶ ἐπομένως ὡς ἀντικειμένη εἰς τὰ ἰδανικά τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τοῦ Ἀθηναίου τύπου. Πολὺ ἀδίκως ὅμως. Ὁ κ. Θεοτόκης ὀμιλῶν

* Ἰδε προηγούμενα εἰς φύλλα τῆς 27ης Ἰανουαρίου, 3ης, 10ης, 17ης 24ης Φεβρουαρίου καὶ 2 Μαρτίου.

Η "ΑΛΗΘΕΙΑ", ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Η "ΑΛΗΘΕΙΑ", Είναι το μόνον εικονογραφημένον ελληνικόν φυλλον τὸ παρακολουθοῦν ἐν νημέρῳ καὶ λεπτομερῶς πᾶν γεγονός αθηνοικόν καὶ πανελληνιον καὶ παγκόσμιον διὰ πρωτοτύπων εικόνων, προωρισμένον νὰ γίνῃ δια τῶν ἐτηρίων σειρῶν του εἰς τὸν μέλλοντα ἱστορικόν, ἢ πιστοτέρα εἰκὼν τοῦ συγχρόνου ἐλληνικοῦ βίου. Εἶναι δὲ καὶ τὸ οἰκονομικώτερον ἐνεκεν τῆς μεγάλης κυκλοφορίας.

πρὸς ξένον δημοσιογράφον μετεχειρίσθη τὴν λέξιν «Μακεδονία» κατὰ τὴν εὐρείαν σημασίαν τὴν ὅποιαν δίδουν εἰς τὴν λέξιν οἱ Εὐρωπαῖοι. Ἡ ἑλληνικὴ ζώνη τοῦ κ. Θεοτόκη καὶ ὁ ἀποκλεισμός τῶν Βουλγάρων ἐκ τῆς Μεσογείου δὲν εἶναι ἀκριβῶς ὅσα μὲ ἄλλους λόγους φρονοῦν καὶ οἱ πλέον θωβενιστὰὶ τῶν ἡμετέρων;

— Ὁ ἔρανος τῶν Νοσοκομείων Ὁ πρῶτος λαϊκὸς ἔρανος ὁ ὁποῖος σημεῖται γεγονός ἀθηναϊκὸν πρῶτης τάξεως, διὰ τὴν ὑψηλὴν πρωτοβουλίαν, τὸν ἀριθμὸν τῶν συνεργασθεισῶν κυριῶν τῆς ἀνωτέρας τάξεως, τὴν προθυμίαν ὀλοκλήρου λαοῦ καὶ τὸν ὕψιστον σκοποὺν θέλει παραμείνει ὄχι μόνον εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῶν Ἀθηναίων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ὅμματα τῶν μεταγενεστερῶν χάριν τῆς ἡμετέρας «Ἀληθείας» ἡ ὁποία δὲν ἀφίνει νὰ παρέρχεται γεγονός ἀθηναϊκὸν καὶ πανελληνιον χωρὶς νὰ τὸ μονιμοποιήσῃ εἰκονογραφικῶς. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν ἔρανον τὸ ποσὸν τὸ συλλεγὲν ὑπερέβη τὰς προσδοκίας τῆς Ὑψηλῆς Δεσποίνης ἡ ὁποία τὸν ἐνεκαίνιασεν. Ἐγραψαν ἐφημερίδες τινὲς περὶ τοῦ τρόπου τῆς διανομῆς ὄχι μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ ὀφελίμου τῶν Νοσοκομείων ὑπὸ γενικὴν ἐποψίν ἀφοῦ πολλοὶ ἀσθενεῖς μένουσιν ἐκτὸς αὐτῶν ἐλλείψει θέσεων. . . καὶ μέσων. Οἱ κριτικοὶ αὐτοὶ πρέπει νὰ μείνουν εὐχαριστημένοι μὲ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ἔρανου, ὁ ὁποῖος καὶ περισσότερα μέσα θὰ παρέχῃ πρὸς περίθαλψιν καὶ εἰς τὸν λαὸν θὰ δώσῃ περισσότερον ἐνδιαφέρον καὶ δικαίωμα ἐλέγχου. Καλὸν δὲ θὰ ἦτο πρὸς ἀποσώθῃσιν δυσαρκεσιῶν νὰ διανεμῆται τὸ ποσὸν εἰς ὡς οἶόντε πλεῖστον νοσοκομεῖα μὴ λησμονομένης πρωτίστως καὶ τῆς τοσαύτης προσφερούσης ὑπηρεσίας Πολυκλινικῆς τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς.

— Τὸ τελευταῖον ἔγκλημα καὶ ἡ Ἀστυνομία Μέρος τοῦ τύπου παρατήρησεν ὅτι ἀντὶ νὰ ὑπάγῃ ἡ Ἀστυνομία πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς ἀποδειξέως, ἡ ἀπόδειξις ἤλθε πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν. Τὰ ἀστυνομικὰ καθήκοντα τὰ ἀπαιτοῦντα ὀξυδέρκειαν, τακτικὴν, ἐχευμένειαν εἰς τὰς ἐνεργείας, ἀνακριτικὴν ἰδιοψίαν δὲν εἶναι τοῦ τυχεύοντος. Βεβαίως πολλὰκις τὰ προτερήματα αὐτὰ εἶναι φυσικά, ἀλλὰ χρειάζονται συστηματικοίτησιν καὶ ἀνάπτυξιν δι' εἰδικῆς μελέτης. Ἡ γνώμη τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ τῆς Κρήτης τὴν ὅποιαν πέρυσιν ἐξέφρασεν ὅτι τὸ Κράτος καλὰ θὰ ἔκαμαν νὰ καλέσῃ πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τῆς Ἀστυνομικῆς Χωροφυλακῆς ἰταλοῦς ἀξιωματικούς τῶν καραμπινιέρων παραμένει πάντοτε ἐπὶ τάπητος, καὶ καλὸν θὰ ἦτο ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ ἐπραγματοποίει αὐτήν.

— Ὁ Ἐδμόνδος ντὲ Ἀμίτσης Ὁ πρότινος ἀποθανὼν Ἐδμόνδος ντὲ Ἀμίτσης ἦτο ὁ δημοτικώτερος τῶν ἰταλῶν συγγραφέων διὰ τὸ χρωματιστὸν τοῦ ὕφους, τὸ περιχόμενον τῶν ἔργων του—ταξιδία, διηγήματα, μυθιστορία— διὰ τὴν ἄκραν ἀγαθότητα ἢ ὁποία ἐμπορεύεται ἀπὸ παντὸς ἔργου του ἢ ὁποία ἀποφεύγουσα πᾶν τὸ τραγικὸν τὸ φρικῶδες— διδάσκει ἀνεπαίσθητος χωρὶς οὐδαρτότητα δασκαλικὴ τὸς λαοὺς— διότι τὰ ἔργα του μετεφράσθησαν διὰ ὅλους τοὺς λαοὺς καὶ εἰς τὴν ἰαπωνικὴν ἀκόμη— μὲ παραστάσεις ἡρέμου καὶ ἐναρέτου βίου. Ἡ «Καρδιά» ἡ ὁποία μετεφράσθη καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν— εἶναι τὸ ἐξοχώτερον ἔργον τὸ δεικνύον ποίους θησαυροὺς ἀγάπης διὰ τὴν ἀνθρωπότητα περιεῖχεν ἡ καρδιά τοῦ ντὲ Ἀμίτσης. Ἄλλοι συγγραφεῖς μπορεῖ νὰ εἶναι βαθύτεροι καὶ πολυμαθέστεροι, ἀλλ' ὀλίγον ὅπως ὁ ντὲ Ἀμίτσης φέρουσιν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τὴν ἀνακούρσιον τῆς παρηγορητικῆς συνομιλίας φίλου ἀγαπητοῦ. Διὰ τοῦτο τὰ ἔργα του θὰ ἀναγιγνωσκονται ἕως ὅτου παρὰ τῆ λαφρῆς ζῆση ἢ ἰδέα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εὐθυμίας τῆς ζωῆς.

Ὁ Σταχυολόγος

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΤΙΤΤΟΝΙ Αὐστροῦταλικὴ συμφωνία

Τὰ τελευταῖα ἰταλικά φύλλα περιεῖχον τὸν λόγον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Τιττόνι διὰ τὰ Βαλκανικά. Ἐκ τούτου τὰ σπουδαιότερα εἶνε τὰ ἐξῆς: Πρῶτον ἐτι ἡ Ἰταλία εἶνε σύμφωνος μὲ ὅλας τὰς Δυνάμεις διὰ τὴν Βαλκανικὴν πολιτικὴν καὶ ἰδίᾳ μὲ τὴν Αὐστρίαν περὶ Ἀλβανίας. Δεύτερον ἐτι ὑπάρχει συνεννόησις περὶ τῶν οἰκονομικῶν ἀνατολικῶν ζητημάτων ἀν καὶ ἐν γενικαῖς γραμμαῖς μόνον μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Ἰταλίας, καὶ διὰ τοῦτο ἡ Ἰταλία δὲν ἠδύνατο νὰ ἀντιστῆ εἰς τὸ αὐστριακὸν σχέδιον τοῦ σιδηροδρόμου Μητροβίτης καθὼς ἐπίσης ἡ Αὐστρία δὲν θέλει ἀντιστῆ εἰς τὸν σιδηροδρόμον Δουναβέως— Ἀδριατικῆς ὁ ὁποῖος λήγων εἰς Ἀντίβαρι ἢ ἄλλου θέλει βάλῃ εἰς συγκοινωνίαν τὸ ἰταλικὸν ἐμπόριον τῶν Ἀδριατικῶν λιμένων μὲ τὰ Βαλκανικὰ κράτη καθὼς ἐπίσης διὰ τὸν σιδηροδρόμον Αὐλῶνος — Μοναστηρίου, ὁ ὁποῖος ὑπάρχει σχέδιον νὰ κατασκευασθῇ μὲ κεφάλαια ἰταλικά. Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν συμφωνιῶν τούτων, ἐπιλέγει ἐξ ὀχθῶς ὁ κ. Τιττόνι, (οὕτως ἐθεσε ἐξ ἀρχῆς τὸ ζήτημα καὶ ἡ «Ἀληθεία») πῶς θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀντιστῆ τις κατὰ τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα εἰς ἔργον ἐξαιρετικὸν πολιτισμοῦ καὶ προόδου οἷον εἶναι ἡ σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία;

Τὰ Μακεδονικά

Τρίτον ζήτημα τοῦ λόγου τοῦ κ. Τιττόνι εἶνε τὰ Μακεδονικά. Ἀναγνωρίζει ὅτι ἡ χωροφυλακὴ δὲν ἐφάνει ὀφελίμος ὅσον ἐπρεπε ἐνεκεν τῆς δυστροπίας τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν ἀλλ' ὅτι ἀναπτυσσομένη θέλει δώσῃ εὐχάριστα ἀποτελέσματα ἐπίσης σχετικῶς ὀφελίμος ἐφάνη καὶ ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ ἔχουσα μόνον τὸν ἔλεγχον καὶ ὄχι τὴν ἀπ εὐθείας διαχειρίσιν ἀλλ' οὐδὲν ἐγίνε οὕτε εἶνε ἐπιλείψιν νὰ γίνῃ περὶ τῶν δικαστικῶν μεταρρυθμίσεων. Εὐφραστάτα δὲ ὁ ἰταλὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἀπαντᾷ εἰς τὸν φιλοδούλῳ γαρον (ὁ ἀναμφιβόλως!) κ. Γκρέυ ὅτι οἱ σιδηροδρομοὶ δὲν εἶνε λόγος νὰ φέρουν πρόσκομμα εἰς τὰς μεταρρυθμίσεις, ἀλλ' ἀπεναντίας αὐτοὶ οὗτοι οἱ σιδηροδρομοὶ πρέπει νὰ ἀποτελέσουν (συμφωνουσῶν πασῶν τῶν Δυνάμεων) ὀλοκλήρωτικὸν μέρος καὶ τὸ ὕψιστον, τῶν μεταρρυθμίσεων τῶν σκοποῦσῶν τὴν ἀναγέννησιν τῆς Μακεδονίας.

Καὶ ἡ Ἑλλάς καὶ ὁ Λαρισσαῖος

Τὴν ἰδίαν ἡρεμίαν τὴν ὅποιαν ὁ γράφων τὰς γραμμαῖς ταύτας ἐξῆγεν διὰ τὸν ἰταλικὸν τύπον ὡς μὴ ἐκφράσαντα ἐχθρικήν δυσφορίαν δι' ὅσα ὁ ντ' Αἶρενταλ εἶπεν περὶ τῆς μελλούσης ἐνώσεως τῶν Ἑλληνικῶν σιδηροδρόμων ἀλλὰ θεωρήσαντα τὸ προσεχὲς εὐχάριστον γεγονός ὡς φυσικὴν ἐξέλιξιν τῆς παγκοσμίας προόδου, ἐρχεται νὰ ἐπικυρώσῃ καὶ ὁ ἐπίσημος λόγος τῆς Ἰταλίας. Ὁ κ. Τιττόνι δὲν ἀναφέρει κἀν ζήτημα Λαρισσαϊκόν. Ἀκριβῶς ἀναφέρει ἄνευ σχολίων ἄνευ δυσαρέστου ἀπορίας ἀλλὰ φυσικῶς καὶ τὸ σχέδιον τῆς προεκτάσεως Λαρισσῆς—Θεσσαλονίκης ὡς τι ἀπαραιτήτων συμπλήρωμα τῆς προόδου τῶν λαῶν τῆς Βαλκανικῆς—διὰ τὴν εὐθυμίαν τῶν ὀπιῶν συμφώνως μὲ τὰς νομίμους ἀπαιτήσεις τῶν πρέπει, κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ λόγου τοῦ κυρίου Τιττόνι, πρέπει πρωτίστως νὰ ἐνδιαφέρονται αἱ Δυνάμεις αἱ ἀντιπροσωπεύουσαι ἐν τῇ ἱστορίᾳ προοδευτικὴν τινα ἰδέαν.

Τὸ Συμπέρασμα;

Ὁ λόγος τοῦ κυρίου Τιττόνι ἀντήχησε συμπῶς ἀνὰ τὸν πεπολιτισμένον κόσμον. Ὁ «Νέος Ἐλευθερος Τύπος» τῆς Βιέννης (μὴ λησμονώμεν ὅτι οἱ ἐν Βιέννῃ ἀποβαίνουσιν ἐφημερίαι οἱ φυσικώτεροι συμμαχοὶ μας) ὀνομάζουσιν τὸν λόγον αὐτὸν ἀριστούργημα. Καὶ βεβαίως θέλει ληφθῆ ὡς ὑπογραμμὸς τῆς πολιτικῆς τῆς βαλκανικῆς ἀπὸ τῶν Δυνάμεων ἐὰν πράγματι αὐταὶ θέλουν τὴν προόδον τῶν λαῶν. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο συνοψίζεται εἰς τὰ ἐξῆς: Ὅσο ἀφθονότερα τὰ ἐκπολιτιστικὰ μέσα ἐν Ἀνατολῇ (σιδηροδρομοὶ καὶ ἄλλα) τόσο τὸ καλλίτερον. Ἐκ τῆς συγκοινωνίας αὐτῆς τῶν λαῶν θέλει εἰσαχθῆ βαθμηδὸν καὶ ἡρέμωσ ὁ πολιτισμός. Αἱ Δυνάμεις πρέπει εἰλικρινῶς νὰ φροντίσουν ἐκ συμφώνου περὶ τῆς εὐτυχίας τῶν λαῶν αὐτῶν, ἢ ὁποία εὐτυχία θέλει ἐπιτευχθῆ ἐὰν ληφθῶν ὑπ' ὄψει τὰ νόμιμα δίκαια ἐκάστου.

Ἀναντιρρήτως ἡ ὑψηλὴ διπλωματία ἡ νεωτέρα, ὄχι ἡ παλαιά, ἡ ἐμπνευμένη ἀπὸ τὸν ἰδανιδυμὸν καὶ τὸ νόμιμον δυμφόνον δυνάει ὄμμερον ἐκ στόματος τῆς Ἰταλίας.

Ὁ Σταχυολόγος

ΣΚΟΡΠΙΑ ΦΥΛΛΑ

— Τσίμπημα ἀντὶ τσίμπηματος!

Ὁ Καροῦζος ἐξεδικήθη! Ἐνθυμεῖσθε βέβαια τὸ ἠθικὸν μαρτύριον τοῦ διασῆμου τενόρου εἰς τὴν Ἀμερικὴν πέρυσιν. Εἶχε ἂν δὲν σφάλω καὶ καταδικασθῆ ἐρήμην. Μία γυναῖκα— κανένα γεροντοκόριτσο— εἶχε καταγγείλῃ τὸν Καροῦσον ὅτι εὐρισκόμενος εἰς τὸν ζωολογικὸν κήπον πλησίον τῆς τῆν εἶχε τσιμπήσῃ ὁ ἀνήθικος εἰς μέρος. . . πολὺ ἀπαλὸν τοῦ σώματος! (ἐσχηματίσθη ἐπειτα πρὸς διαίωσιν τοῦ αἵσχους τοῦ φοβεροῦ τενόρου καὶ ρῆμα Κ α ρ ο υ ζ α ἰ ω δηλῶνον ἐκεῖνο τὸ τσίμπημα). . . Εἶδε καὶ ἐπαθεν ὁ Καροῦζος τότε, ἐκινδύνευσεν καὶ τὸ στάδιον του εἰς τὴν Ἀμερικὴν! Τώρα ἀγγέλλεται ἐκ Νέας Ὑόρκης ὅτι ἡ Ἄννα Στάνχοπ ἡ ἡρώϊς τοῦ τσιμπήματος κατεδικάσθη ἀπὸ τὸ ἐκεῖ δικαστήριον ὡς μέθυσον καὶ παραξίαν τῶν δρόμων ὁ δὲ ἄστυφύλαξ ὁ ὁποῖος εἰς τὴν δίκην τοῦ Καροῦζου ἐδείχθη τόσο ἀυτηρώως πρὸς αὐτὸν λέγεται ὅτι κατέθεσεν εἰς τὸ δικαστήριον ὅτι ἡ Ἄννα Στάνχοπ τὸν εἶχε τσιμπήσῃ αὐτὴ. . . ἐννοεῖτε; εἰς τὸ ἴδιο μέρος. Ὁ δικαστὴς ἰδὼν τὴν περιήρμον ἠθικολόγον μπροστά του τῆς εἶπε ἑίρωνικῶς.

— Δὲν εἶσθε σεῖς ποῦ κατηγορήσατε τὸν Signer Καροῦζον;

Οἱ ἰταλοὶ τῆς Νέας Ὑόρκης ἔκαμαν καὶ διαδήλωσιν ὑπὲρ τοῦ διασῆμου συμπατριώτου τῶν, ὁ ὁποῖος εὐτυχῆς καὶ πρὸς διαμαρτυρίαν καὶ ὡς εὐγενὴ ἱκανοποίησιν κατὰ τῆς τσιμπήσεως(;) τσιμπήτριας ἐδιπλασίασε τὴν ἐτησίαν συνεισφοράν του εἰς τὸν κατὰ τῆς μέθης Σύλλογον.

— Τὰ γεροντοκόριτσα . . . τῆς Ἀγγλίας

Πρῶτα ἄς μάθωμεν ὅτι ἡ λέξις γεροντοκόριττον ἀντεκατεστάθη διὰ τῆς λέξεως ἀνυπάνδρου. Ἡ λέξις γεροντοκόριττον δὲν ἔχει πλέον τὴν ἀρχαίαν σημασίαν. Δὲν σημαίνει πλέον γυναῖκα ἢ ὁποία δὲν εὐρίσκει ἄνδρα καὶ μαραίνεται ἀκουσίως περιφρονημένη ἀπὸ τὰς ἑμοφύλους τῆς. Μὲ τὴν χειραφέτησιν τῆς γυναικὸς τὰ πράγματα ἤλλαξαν. Νεαὶ ὤραι εὐκατάστατοι πολλὰκις, προτιμοῦν τὴν κατάστασιν τῆς ἀνυπάνδρου μὴ συνοῦσαι εἰς τὸν γάμον ὑπὸ τοὺς σημερινούς ὄρους τοὺς θέλοντας τὴν γυναῖκα ὑπὸ τὴν ἀπόλυτον ἐξαρτησίαν τοῦ ἀνδρὸς καὶ προτιμοῦν τὴν κατάστασιν τῆς ἀνυπάνδρου, ζῶσαι διὰ τῆς ἐργασίας. Αἱ «ἀνὺπανδροὶ» ἔχουν λίσχας ὅπου διέρχονται εὐθὺμως καὶ ὀφελίμως τὸν καιρὸν τῶν συζητουσῶν καὶ περὶ πολιτικῆς ἰδίᾳ δὲ περὶ τῆς γυναικείας χειραφετήσεως.

— Πῶς μεγαλώνει ἡ Ρωσσία

Ἡ Ρωσσία ἠῤῥησε καταπληκτικῶς ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ Μεσαίωνος ἕως σήμερον. Τὸ 1462, ἡ Ρωσικὴ Αὐτοκρατ. εἶχεν ἔκτασιν 18,208 τετραγωνικῶν μιλίων. Μετὰ 346 ἐτὴ ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος εὗρε τὴν αὐτοκρατορίαν ἔχουσαν ἔκτασιν 355.454 τετραγωνικῶν μιλίων εἰς τὰ ὅποια πρέπει νὰ προστεθοῦν 950 τετραγ. μιλ. νέων κτήσεων ἐν Γεωργίᾳ καὶ Πολωνίᾳ.

— Ἡ γυναικεία χειραφέτησις

Αἱ νίκαι τῆς χειραφετήσεως τῆς γυναικὸς τοῦ φεμινισμοῦ ὅπως λέγουσιν ἐν Εὐρώπῃ δὲν μετροῦνται πλέον.

Εἰς τὴν Βέρην ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτητῶν διαίρειται ὡς ἐξῆς: 150 φοιτήτρια καὶ 174 φοιτηταί.

Εἰς τὴν Γενεύην ἐπίσης οἱ φοιτηταὶ εἶναι 183 καὶ αἱ φοιτήτρια 146.

— Σὰν ἐδῶ καλνώρα μας

Προχθὲς ἡ «Ἐστία» εἰς τὴν εἰδησιν ἐκτάκτου ἀγγλικῆς συνόδου ἀνεμύνησε βέβαια εἰρωνικῶς «σὰν κ ἐμᾶς ἀπαράλλακτα». Βέβαια κατὰ βάθος ὁ ἄνθρωπος εἶναι ὁ αὐτός, τοῦλάχιστον διέρχονται ὅλοι ἀπὸ τὴν ἰδίαν ἐξέλιξιν. Ἰδοὺ τί ἐλεγεγν ἕνας διπλωμάτης εἰς τὸν Λουδοβίκον ΙΕ', ὁ ὁποῖος τὸν ἠρώτησε τί διαφορά ὑπῆρχε μεταξὺ τῶν δύο ἀγγλικῶν κομμάτων whig καὶ togy.

— Ἡ διαφορά εἶναι μόνον εἰς τὸ ὄνομα Μεγαλειότητα. Οἱ togy (συντηρητικοὶ) εἶναι whig (φιλελεύθεροι) ὅταν ἔχουν ἀνάγκην ἀπὸ θέσεις καὶ γίνονται togy (συντηρητικοὶ) ὅταν τὰς κατέχουν.

— Τὰ ἄλογα ὀλιγοστεύουν

Ὀλιγοστεύουν τὰ ἄλογα στὸ Παρίσι. Πρὸ δέκα ἐτῶν ὑπῆρχον εἰς τὴν Γαλλικὴν πρωτεύουσιν 92.026 ἄλογα καὶ μετὰ δεκαετίαν ὄχι μόνον ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ὡς θὰ ἦτο φυσικὸν δὲν ἠῤῥησεν ἀλλ' ἠλατρώθη. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἀνέρχεται μόνον εἰς 83.458. Ἀπεναντίας ὁ ἀριθμὸς τῶν αυτοκινήτων αὐξάνει.

— Αἱ ἀκτίνες Ρέντκεν εἰς τὴν ἀλμείαν τῶν μαργαριτῶν

Ἡ ἀλμεία τῶν μαργαριτῶν γίνεται ἀφορμὴ νὰ γίνωνται χιλιάδες στρεῖδια. Διότι μόλις ἕνας μαργαρίτης ὑπάρχει εἰς κάθε ἑκατὸν στρεῖδια, καὶ ἐκτὸς τούτου μόνον ἕνας μαργαρίτης εἰς τὰ ἑκατὸν ἔχει ἐμπορικὴν ἀξίαν, ὥστε διὰ κάθε μαργαρίτην καταστρέφονται 10 στρεῖδια. Τώρα ἕνας μηχανικὸς τῆς Νέας Ὑόρκης προσπαθεῖ νὰ εἰσάξῃ τὰς ἀκτίνας Ρέντκεν εἰς τὴν ἐν λόγω ἀλμείαν.

Διὰ τῆς νέας μεθόδου ἑκατοντάδες μαργαριτῶν ἐκτίθενται εἰς τὰς ἀκτίνας καὶ αἱ μὴ προκύπτουσαι ὡς μαργαριτογόνοι, ρίπτονται πάλιν εἰς τὴν θάλασσαν ἵνα ἀναπτυχθῶσι καλλήτερον. Τοιοῦτοτρόπως, ἐὰν ἡ μέθοδος ἐπιτύχη, θὰ ἔλθῃ ἡμέρα καθ' ἣν τὰ μαργαριτάρια θὰ γίνουν ὀλιγώτερον σπάνια καὶ εὐθηνώτερα.

— Ἡ μάμμη τῶν ἐφημερίδων

Ἐντὸς ὀλίγου μιὰ ἐφημερίς θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ χιλιόστον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς της. Ἡ ἐφημερίς αὐτὴ εἶναι ἡ Ἐἰν-Πᾶν ἢ ἐπίσημος ἐφημερίς τοῦ σινοῦ κράτους. Ἡ ἐφημερίς αὐτὴ ἰδρύθη τὸ 908 καὶ ἐπωλήθη εὐθὺς ἀμέσως μιᾶν πεντάραν προηγηθεῖσα εἰς τοῦτο πάντων τῶν εὐρωπαϊκῶν φύλλων καὶ τὰ ἀθηναϊκῶν ἐξασελίδων καὶ πολύχρωμων. Τὰ ὑπερέβη μάλιστα!

Μάλιστα ἀπροπό, καὶ εἰς τὸ πολύχρωμον προηγήθη τὰ ἀθηναϊκά, διότι ἡ Ἐἰν-Πᾶν δημοσιεύεται εἰς τρεῖς χρωματιστὰς ἐκδόσεις, εἰς κίτρινην τὸ πρωί, λευκὴν τὸ μεσημέρι καὶ κοκκινὴν τὸ ἑσπέρας.

— Τὰ χέρια τῶν Ἀναμιτῶν

Εἰς τὸ Ἀνάμ— καθὼς ἐν γένει κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον εἰς ὅλην τὴν Ἀνατολήν— τὸ ἄκρον ἄκρον τῆς εὐγενείας συνίσταται εἰς τὴν ἀργίαν.

Ἡ ἐκ τούτου προέκυψε τὸ ἔθιμον νὰ ἀφίνουν οἱ ντεσεγκέδες καὶ οἱ πλούσιοι τὰ νύχλα τῶν νὰ αὐξάνουν. Τί ἄλλη καλῆτερη ἀπόδειξις ὅτι ὁ φέρων τοιαῦτα νύχλα δὲν ἐργάζεται; Ἐνας Ἀναμιτῆς, ὁ Χάμ Πένδοκ πλούσιος ἰδιοκτήτης τοῦ Χανῶ, ἔχει νύχλα μήκους 10 ἐκατοστομέτρων!

Ποῖος εἶπεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἄγριον θηρίον; Ὁ κ. Χάμ Πένδοκ πειράται τοῦλάχιστον νὰ τὸ ἀποδείξῃ.

Ο ΛΑΪΚΟΣ ΕΡΑΝΟΣ

(Σκηναὶ καὶ ἐπεισόδια)

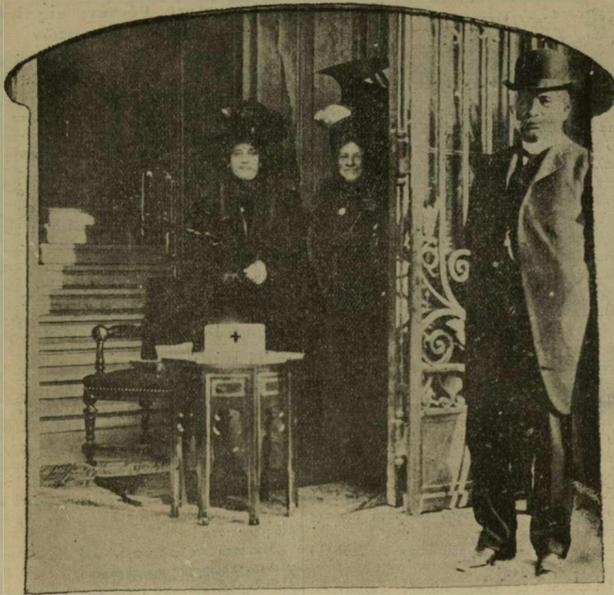
Ἀλησμόνητος θὰ παραμείνῃ ἡ ἡμέρα τοῦ Λαϊκοῦ Ἐράνου ὑπὲρ τῶν Νοσοκομείων. Ἡ ἑορτὴ τῶν νεκρῶν εἶχε μεταβληθῆ εἰς πραγματικὴν ἑορτὴν τῶν ζώντων μακαρίων κατοίκων τῶν Ἀθηναίων! Καὶ ἦτο ἑορτὴ καὶ πανηγυρίς. Χαρὰ καὶ ζωηρότης καὶ κινήσις καὶ ζῶη δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Ἡ πόλις εἶχεν ἀλλάξει ὄψιν, ὡς νὰ εἴμεθα ἐν πληρεῖ... ἐκλογικῶ ἀναβορᾷ. Ἐκλογὴ ἢ ὁποία δὲν ἔπερνε... μαῦρα! Ἐκλογὴ μὲ ψήφους καὶ ψηφοδέλτια. Μὲ δεκάρες δηλ. καὶ μὲ νικελ καὶ μετὰ χερτονομίσματα! Χωρὶς ἐκλογικοὺς καταλόγους καὶ χωρὶς ἐκλογικὰ βιβλιάρια. Χωρὶς φρουράς καὶ χωροφύλακας! Εἰς τὸν κατάλογον τοῦ Λαϊκοῦ Ἐράνου ἦσαν ὅλοι καὶ... ὅλοι ἐγγεγραμμένοι. Ἀφοῦ κυρίαί ἦσαν ὡς... ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ ὄχι μόνον οἱ κύριοι ἀλλὰ κυρίαὶ καὶ δεσποινίδες ἐψήφισαν! Αὐτὸ μιὰ φορὰ εἶνε χειραφετήσεως τῆς γυναικὸς! Καὶ ἡ ψηφοφορία ὄχι... μυστικὴ! Ὅλος ὁ κόσμος ἔβλεπε τί ἕκαστος ἐψήφισεν! Ἀτελείωτος δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλογικῶν τμηματων, τὰ ὅποια ὀμιλοῦσιν μὲ ὠραίας παγίδας, εἰς τὰς ὁποίας πᾶς τις εὐχάριστος ἀφίνετο νὰ συλληφθῆ. Κάθε γυνίκα, κάθε πλατεία, κάθε κέντρον καὶ ἀμείλικτον ὅσον καὶ χερτωμένον καρτέρι καὶ ἄλλα τόσαι ἐνεδραὶ φανεραὶ ἢ κρυφαὶ! Διότι ἦσαν καὶ μερικαὶ πραγματικαὶ ἐνεδραὶ. Αἰφνης ἀνείγατε τὴν θύραν τοῦ τηλεγραφείου καὶ φράπ ἡ μαγικὴ εἰκὼν τοῦ Λαϊκοῦ Ἐράνου.

— Κύριε τὸν ὀβυλὸν σας διὰ τὰ Νοσοκομεῖα!

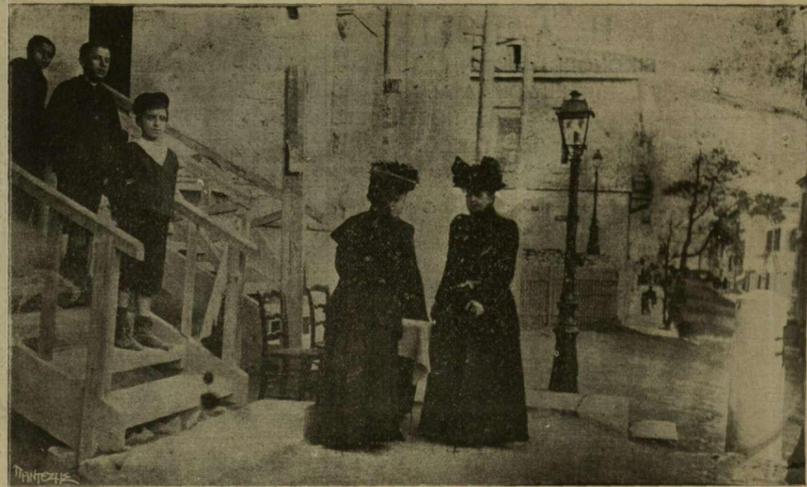
Σχετικῶς μὲ τὸ τηλεγραφεῖον εἰς φίλος μὲς διηγήθη πῶς διέφυγε αὐτὸν... τὸν κίνδυνον! Ἀφοῦ εἶχε τριποδοτήσῃ μὲ 2—3 μονόδραχμα μεταποιηθέντα εἰς νικελ 3-4 κουτιά, ἐνεθυμήθη μιᾶν ὑπόθεσιν του εἰς τὸ τηλεφωνεῖον. Καὶ διευθύνεται πρὸς τὴν ὀπισθεν θύραν τοῦ τηλεγραφείου ἵν' ἀνέλθῃ. Ἀλλὰ μόλις τὴν ἀνοίγει, τὸ κυτίον προβάλλει ὡς στόμιον πυροβόλου ἀπειλητικόν.

ΤΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΤΟΥ Α. ΛΑΪΚΟΥ ΕΡΑΝΟΥ

Τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων Θεοδώρων

Ἡ Κα Βικτωρία Στ. Στρέιτ καὶ ἡ Κα Ζηνοβία Ι. Εὐταξίου μετὰ τοῦ
τηγματάρχου τῆς Ἐθν. Τραπέζης κ. Π. Τζαννετάκη
(Εἰσόδος Ἐθνικῆς Τραπέζης)
Φωτογρ. κ. Χρ. Δ. Δημητρακοπούλου

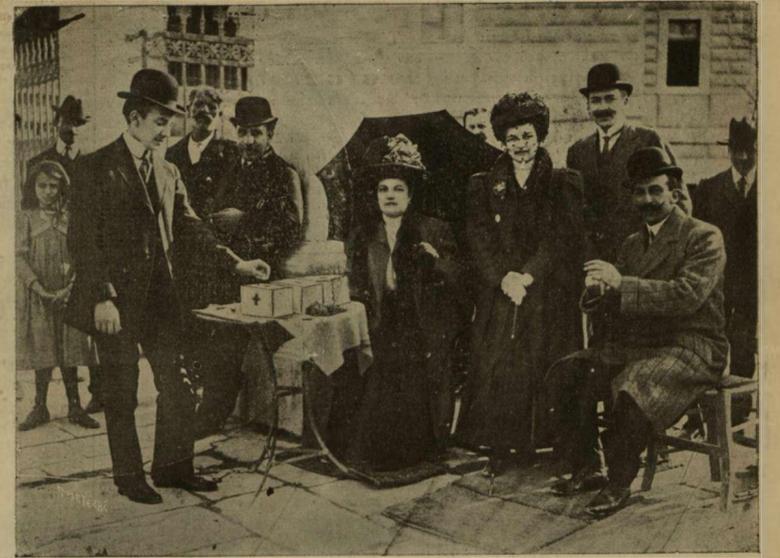
Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα εἰς τὸν Ἅγιον Διονύσιον ζητοῦσα πληροφορίας περὶ τοῦ Ἐράνου ἀπὸ
τὴν Καν Εὐφροσύνην Πλατύκα.

Φωτογρ. κ. Χ. Δ. Δημητρακοπούλου

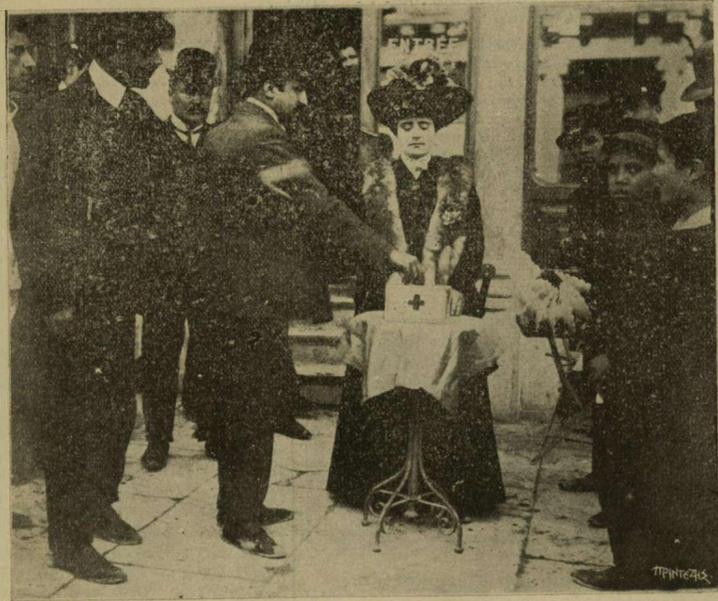

Ἡ Βασίλισσα εἰς τὰ Πευκάκια ζητοῦσα πληροφορίας ἀπὸ τὴν
Καν Ξανθὴν Ζίννη καὶ τὰς συντρόφους τῆς (Κυτίον δόδος
Ἰπποκρίτους στάσις τραμ.)

Φωτογρ. Χρ. Δ. Δημητρακοπούλου

Ἡ Κα Ἄννα Ν. Λεβίδου μετὰ τῆς θυγατρὸς τῆς Δος Μαρίας Λεβίδου
Ὁ κ. Δ. Λεβίδης ῥίπτων εἰς τὸ κυτίον τῆς μητρὸς του
Φωτογρ. κ. Χ. Δ. Δημητρακοπούλου. Σπ. νδασιῶ τοῦ Αἰκαίου

Ἡ Κα Ὅριγώνη φορολογοῦσα ἐξωθεν τοῦ «Πανελληνίου»
Φωτογρ. κ. Χρ. Δ. Δημητρακοπούλου

Ἡ Δνὶς Δοσίου καὶ ἡ Δνὶς Θεοφιλάτου
(Ἐξώθεν Χρυσικοπούλου)

Φωτογρ. Χρ. Δ. Δημητρακοπούλου

Ἡ Κα Ἰουλίττα Γ. Στρέιτ μετὰ τῆς Καρ Λιλῆς Μουρούζη
(Εἰς τὴν Ζωολόγον Πιγῶν)

Φωτογρ. κ. Γ. Ρωσσολύμου

Ἡ Δνὶς Θάλεια Γλαράκη, Ἡ κ. Ἀ-κασία Ἡλ. Ποταμίαν, Ἡ Δνὶς Στανουῖλα
Περγάκου, Ἡ κ. Κολλίαση Κοκοτάκη, Ἡ κ. Ἀσπασία Σακελλαρίου.
(Πλατεῖα Ὀμονοίας)

Φωτογρ. Χ. Δ. Δημητρακοπούλου

Ἡ δεσποινὶς Ἐλλιότ (τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας)
σταρ. πῶσα καὶ φορολογοῦσα μίαν κυρίαν
(Ἐξώθεν Μεγάλης Βρετανίας) Φωτογρ. κ. Χ. Δ. Δημητρακοπούλου

Κα Μαρία Ρωσσολύμου καὶ ἡ Δνὶς Ἀβρ. Σαλτζῆ
(Ἰονικὴ Τράπεζα)

Φωτογρ. κ. Γ. Ρωσσολύμου (Γραμματεὺς τοῦ Ὁμοτίμου)

Ἡ Κα Θεοδοροπούλου ἐπιστρέφουσα εἰς τὴν θέσιν τῆς ἀφῶς
ἐφορολόγησε τοὺς ἐπιβάτας μιᾶς ἀμάξης. (Ὁδεῖον)
Φωτογρ. κ. Γ. Ρωσσολύμου

Ἡ Κα καὶ ἡ Δνὶς Νικητάρη καὶ ἡ Δνὶς Μακρῆ μετ' ὀμίλου δικαστῶν καὶ δικηγόρων
(Πρωτοδικεῖον)

Φωτογρ. κ. Χ. Δ. Δημητρακοπούλου

Ο ΛΑΪΚΟΣ ΕΡΑΝΟΣ

Συνέχεια εκ της 75ης σελίδος

Τὰ χάνει και δὲν τὰ χάνει. Κάμνει ἀμέσως τὸν βιαστικὸν καὶ προτοῦ τὸν καταδιώξῃ ἢ φωνῇ τῆς κυρίας, διευθύνεται ἐσπυραμένως πρὸς τὰ γραφεῖα τοῦ κοινοῦ ἵνα γράψῃ δῆθεν ἐν τηλεγράφημα. Καὶ πράγματι συντάσσει τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα:

Λαϊκὸν Ἐρανον Ἀθήνας

«Ἐδωκα ἕως τῶρα 15. 60. Σὺς παρακαλῶ λυπηθῆτε με... καὶ περάστε με εἰς τὸν κατάλογον τῶν... Νοσοκομείων!»

Δὲν ἠξέυρομεν ἂν τὸ ἔδωκε τὸ τηλεγράφημα, τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ὁ φίλος μας ἠδυνήθη νὰ ἐξέλθῃ τῆς παγίδος ἀφορολόγητος διότι αἱ εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην κυρίαί εἶχαν τὴν καλωσύνην νὰ μὴ ζητοῦν καὶ ἀπὸ τοὺς ἐξερχομένους!...

Ἄπειρα ἐννοεῖται τὰ ἐπεισόδια καὶ αἱ φιλικαὶ σκηναὶ καὶ αἱ λαϊκὰ ἐκπλήξεις.

Ἐνας Ἀγγιχάλιτης φέρων ὑπομαλῆς ἕνα μάτσο κομμυῦδια καὶ σκόρδα διερχόμενος πρὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὅπου τὸ κυτίον τῶν κυριῶν Σ. Στρέϊτ καὶ Εὐταξία ἔριψεν μίαν δεκάραν. Μετὰ μίαν στιγμὴν ἄλλος κύριος ἔριψεν ἕν πεντόδραχμον. Καὶ πολλὰ μὲν ἐρίφθησαν πεντόδραχμα εἰς τὸ κυτίον τῶν δύο ἐγγυῶν δεσποινῶν ἀλλὰ καὶ πολλές δεκάρες ἀνθρώπων τοῦ λαοῦ. Καὶ μὲς φαίνεται ὅτι ἡ κυρία Στρέϊτ καὶ ἡ κυρία Εὐταξία περισσότερο θὰ εὐχαριστήθησαν ἀπὸ τὴν δεκάραν τοῦ Ἀγγιχάλιτου ἢ ἀπὸ κάθε πεντόδραχμον οἰουδήποτε.

Ἡ Βασίλισσα, πρωτοβουλία τῆς ὁποίας διωργανώθη ἡ τόσον ἐπιτυχούσα αὕτη ἐορτὴ τοῦ Λαϊκοῦ Ἐράνου καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν περιήρχετο ἐπὶ τοῦ αυτοκινήτου τῆς τὴν πόλιν ἐπισκεπτομένη τὰς κυρίας καὶ δεσποινίδας αἱ ὁποῖαι μὲ τὴν εὐγένειαν καὶ ἀνταρτηρῆσιν ἀνέλαβον νὰ ἐκτελέσουν μίαν κατ' ἐξοχὴν φιλόανθρωπον ἰδέαν. Τὸ αὐτοκίνητον τῆς Βασίλισσας μὲ ὅλην τὴν ταχύτητα τοῦ κατεδιώχθη ἐπιτυχῶς ἀπὸ τὴν... ἄμαξαν τῆς «Ἀληθείας»! Ἦτο δυνατόν μίαν τόσον ὥρα καὶ κατ' ἐξοχὴν πρωτότυπος Ἀθηναϊκὴ ἐορτὴ νὰ μὴ ἀπεκρυστάλλουτο καὶ νὰ μὴ ἀπληθυντίζετο εἰς τὰς σελίδας τῆς «Ἀληθείας»; Δύο φωτογραφικὰ μηχανὰ εὐθὺς ὡς ὁ καιρὸς ἐπέτρεψε κατὰ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας—τὸ πρῶν ἔβραγε!—ἐτίθησαν εἰς ἐνέργειαν ἵνα συλλάβουν εἰς τὰς πλάκας τῶν τὰς ἀπαρμιλλοῦς εἰς ὠραιότητα καὶ χάριν καὶ πρωτοτύπους εἰκόνας τοῦ Λαϊκοῦ Ἐράνου. Καὶ ὅσον ἡ ὥρα ἐπέτρεπε αἱ μηχανὴ εἰργάσθησαν καλὰ—ἀτυχῶς ἦτο φύσει ἀδύνατον νὰ προφθαση τις—καὶ ἂν ἐπεστράτευεν ὅλας τὰς φωτογραφικὰς μηχανὰς τῶν Ἀθηνῶν—νὰ φωτογραφίσῃ ὅλας τὰς θέσεις τοῦ Λαϊκοῦ Ἐράνου μὲ τὰς ἐκατονταδὰς τῶν κυριῶν καὶ δεσποινίδων. Ἐκ τῶν ληφθεισῶν ὑπερτριᾶκοντα φωτογραφιῶν, ὡς ἐκ τοῦ καιροῦ τινὲς δὲν ἐπέτυχον καλὰ, τὰς ἐπιτυχούσας—ἐκ τῶν ὁποίων αἱ 10 θαυμασίως ἐπιτυχεῖς—18 ἐν ὅλῳ δημοσιεύομεν εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον, τὸ ὁποῖον—ἀληθινὸ πανόραμα—ἀποτελεῖ τὴν μοναδικὴν ὠραιότατην ἀνάμνησιν τῆς ἡμέρας τοῦ Ἀ Λαϊκοῦ Ἐράνου τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ κ. Χρ. Δ. Δημητρακόπουλος ὁ ὁποῖος μὲ τὴν εὐγένειαν προσφέρει ὑπὲρ τῆς «Ἀληθείας» τὸ κλλιτεχνικὸν τὸν ταλαντῶν, τὸ ὁποῖον τὸσάκις ἐξετίμησαν οἱ ἀναγνώσται τοῦ φύλλου τούτου, ὑπῆρξεν ἀρετὰ εὐτυχῆς, ὥστε, ὡς γράφομεν ἀνωτέρω, πλὴν τῶν ἄλλων φωτογραφιῶν τοῦ ἐφ' ἁμάξης νὰ καταδιώξῃ καὶ... συλλάβῃ ἐπὶ τέλος τὸ αὐτοκίνητον τῆς Βασίλισσας διὰ μέσου τῶν ὁδῶν τῆς Νεαπόλεως! Καὶ ἔλαβεν δύο ἐξόχους ἐπιτυχεῖς φωτογραφίας τῆς Σεπτῆς Ἀνάσσης, τὴν μίαν εἰς τὴν ὁδὸν Ἰπποκράτους ὅπου ἡ στάσις τοῦ τραμ. καὶ ἡ ἄλλη εἰς τὸν Ἀγ. Διονύσιον, ὅπου ἡ Α. Μ. ἀντιληφθεῖσα τὸν κ. Δημητρακόπουλον ἔσχε τὴν καλωσύνην νὰ ποῖαρη πρὸ τῆς δυνατῆς μηχανῆς του.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τόσον ἐπιτυχεῖς φωτογραφίας τῆς ἐορτῆς τοῦ Λαϊκοῦ Ἐράνου καὶ ἰδίᾳ τῆς Βασίλισσας, μόνον ἡ «Ἀληθεία» ἠτύχησε νὰ λάβῃ. Χάριτας πολλὰς ἐπίσης ὀφείλομεν καὶ εἰς τὸν φίλον κ. Γ. Ρωσσόλυμον μετὰ περιστῆς εὐγένειας ἐπικουρήσαντα διὰ τοῦ Kodak του εἰς τὸ ἔργον τῆς «Ἀληθείας» κατὰ τὴν ἡμέραν

ἐκείνην καὶ εἰς τὸν ὀφείλονται τινες ἐκ τῶν δημοσιευομένων εἰκόνων.

Ἡ διαλογὴ

Τ' ἀποτελέσματα τῆς διαλογῆς... ἔφωσαν γενικὰ ἀποτελέσματα ὡς συλλεχθεῖσας 29.616.25 δραχμάς. Ἴδου δὲ τ' ἀποτελέσματα κατὰ τμήματα καὶ κυρίας.

Table with columns for names, amounts, and units. Includes entries like Κυρία Βικτωρία Στρέϊτ, Κυρία Εὐταξία, and various other donors and amounts.

Table with names and amounts: Ἐλισάβετ Παρῶ, Ἰριγένεια Ἀντωνοπούλου, Ἐλίνα Νάζου, Δημαρχεῖον, Γ. Πομόνης, Π. Θανούπουλος, Γιαννάκης (Κατάστημα), Σπορίδη, Βάρκα.

Καὶ οὕτω τὸ δολικὸν ἀποτέλεσμα τοῦ πρώτου ἐν Ἀθήναις Λαϊκοῦ Ἐράνου ὑπὲρ τῶν Νοσοκομείων ἀνήλθεν εἰς δραχμάς εικοσιεννέα χιλιάδας, ἑξακοσίας δεκαεὶς καὶ εἰκοσιέντε λέπτα (δραχ. 29,616.25).

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

ΠΡΟΣΟΧΗ

Εἶμαι βέβαιος, ὅτι τὰ φύλλα τῶν Ἀθηνῶν καθ' ἣν ὥραν γράφω ἐπὶ τῆς τραπεζῆς μικροῦ κερφενίου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς Ἡλιουπόλεως ἀπέναντι τοῦ ἀπείρου σχεδόν. ἦτοι ἀπέναντι τῆς ἐρήμου Σαχάρως, ὅπου χθὲς ἐγένοντο ἀγῶνες αυτοκινήτων ἐνώπιον τῆς Α. Υ. τοῦ Κεδίβου τῆς Αἰγύπτου καὶ τοῦ δουκὸς τοῦ Κώνοτ καὶ ἐνώπιον 100,000 θεατῶν, νικησάντων δύο Ἑλλήνων τοῦ κ. Ἀλ. Κωμννοῦ ἀνεψιοῦ τοῦ γνωστοῦ ἱατροῦ καὶ τοῦ μηχανικοῦ κυρίου Ἰτσουκῆ, τῆ πρῶτα, ἐνῶ τῆ μεταμεσημβρία μάλιστα ἀρξάμενων συνέβη τραγικὸν γεγονός, τοῦ αυτοκινήτου ἐνὸς ἐξ Ἀλεξανδρείας Γερμανοῦ συντριψάντος τρεῖς ἀνδρας καὶ κατακλωπιῶσαντος δεκάδα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀναμίζ, ἐξ ἐκείνων δηλαδὴ τῶν θεατῶν, οἵτινες ἐλευθέρως ἐπὶ ποδὸς καὶ ὅπου τυχερ, διότι στεροῦνται τῶν χρηματικῶν μέσων, δὲν κἀθηται ἐπὶ ἔδωλιον ἔστω καὶ προσκαίρων φυλίων ὡς εἶθισται (tribunes), τὰ φύλλα τῶν Ἀθηνῶν, λέγω, γράφοντα περὶ τοῦ πραξικοπήματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ. ἐναργῶς ἀθαίρετως ἐκλέξαντος Ἀρχιεπίσκοπον Πρωθυεράρχην Κύπρου τὸν Κυρηναῖος ἐπίσκοπον παρὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας καὶ παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, ἐναντίον δὲ τῆς γνώμης τῶν Πατριαρχῶν Ἱεροσολίμων καὶ Ἀλεξανδρείας Φωτίου, ὅστις διευκρινισθὲν δριμύτατα ἀπαντῶν δῆθεν τῷ Ἰωακείμ ἀγγέιλαντι Αὐτῷ τὴν ἐκλογὴν διὰ τοῦ γνωστοῦ ἤδη ἡμῖν ἐλληνοπρεπεστάτου ἐν πᾶσι γράμματος ἰσοδυναμοῦ τὴν ἐφορασιν, ἂν οὐχὶ τὸ βραχὺ τῷ περιφθῆμῳ ἀρχαίῳ τηλεγραφεῖν καὶ «Αἶρει τὰ κάλα, Μίνδαρος ἀπεσοῦα, ἀπορίομες τί χρὴ δρᾶν!»

«Κατωδύνη ψυχῇ συλλυπούμεθα ἀγίω τάτη καθόλου Ἐκκλησίᾳ ἐπὶ ἠγγελημένη ἡμῖν σήμερον παραδόξῳ καὶ λυπηροτάτῳ ἐκλογικῇ πράξει πάντως ἐπὶ βρασει σφαλερῶν πληροφοριῶν (Ἀγγιχάλου Βασιλείου) παρὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας διαπεπραγμένην Ῥυσάτω Κύριος (καὶ ὄχι ἴδιον αὐτοῦ) (ἐγένετο πλέον τὸ κκκκ) ἄσπιλον αὐτοῦ νόμου τῶν ἀπαισιῶν συνεπειῶν αὐτῆς, ὡς ὀλεθριωτέρως προμηνύει ταλκινὴ ἐκκλησίᾳ Κύπρου ἡ σφοδρὰ ἀγανάκτησις τοῦ εὐσεβοῦς αὐτῆς λαοῦ ἐκρηγνυμένου εἰς ἀποδοκιμασίας ἀξίας δακρύων καὶ στεναγμῶν. ἀΝΖΙ, ἴλωος εἴη ὁ Κύριος!»

Τὰ φύλλα, καὶ τρίτον λέγω, τῶν Ἀθηνῶν ἐμνήσθησαν τῶν λόγων τοῦ ἐξόχου πολιτευτοῦ Χαριλάου Τρικούπη μαντευσαντος ἐξ ἀναχρονισμοῦ διὰ τὸ ὑψηλὸν τῆς διανοίας του, ὅτι ὁ μὴ προβλεψάμενος (ἔρα ἔνοχος) τὴν καταστροφὴν τῆς Ἀγγιχάλου, ὁ μὴ παρακωλύσας παντοιοτρόπως τὴν Βουλγαρικὴν ἐξαρχίαν νὰ στηθῇ ἀπέναντι τῶν Πατριαρχείων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὁ σχεδὸν ἀπολέσας ὑπὲρ ἡμῶν τοὺς Κουτσοβλάχους παροδοῦς τοῖς Ῥουμάνοις, εἶνε μυριάκις ἐνοχότερος τοῦ Σταῖσελ τοῦ παραδύσαντος τὸ Πόστ-Ἀρθούρ καὶ καταδικασθέντος. Καὶ ἀφού, ὡς προμηνύετο, ὁ Ἀθηναϊκὸς τύπος ἐμνήσθη τῶν λόγων τοῦ περόχου ἐκείνου ἀνδρός, θὰ ἐζήτησε καὶ τὴν καταδίκην του.

Ὁ πρόεδρος ἡμῶν, εἶπε τῷ 1848 ὁ σεβαστὸς φίλος μου Κολφάρου σύντροφος τοῦ Βίκτ. Οὐγγῶ, ὀφείλει νὰ ἔχῃ τοὺς ὤμους πλατεῖς καὶ στερεοὺς, ἵνα προλάβῃ δι' ἡμῶν τὸ πραξικόπημα τοῦ Ναπολέοντος τοῦ Τρίτου ἢ μικροῦ, δὲν τοὺς εἶχε τοιούτους καὶ ἀφῆκε ἀνικανότατα νὰ ἀρπάσῃ

τὸν θρόνον τῆς Γαλλίας, ὁ παραδοῦς τὸ ξίφος του, εἰς τὸν ἐν Σουδάν, εὐτυχῶς ὄχι ἐκείνο τῆς Γαλλίας, διότι αὐτὸ δὲν παραδίδωτε ἐν ὄσφ παράγει Ζωλάδες, ἔστω καὶ scatografes, κηχαρίσαντος τὴν κόπρον τοῦ Αὐγαίου δι' ἐνὸς βέβητος («j'accuse»), καὶ Καμεισῶ, ὅστις εἰσάγει τὰ ὑστὰ αὐτοῦ εἰς τὸ Πάνθεον εἰς τὴν ἀθανάσιαν ἐκείνην ὅστις μάτην προσεπάθησε νὰ γενῆ ἀθάνατος, ἦτοι μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας!

Σ. ΙΑΤΡΟΥ

Ἐν Καίρῳ 11 (ν) Ματίου 1908

Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΕΛΡΟΖ

(Διήγημα ἐκ τοῦ ἀγγλικῶ)*

Περίληψις ἐκ τῶν δύο προηγουμένων ἀριθμῶν.

(Ὁ κ. Σταῖνς ἀποποιεῖται νὰ εἴωσῃ τὴν θυγατέρα του εἰς τὸν κ. Μερλόζ νέον μὲ μέτριον εἰσόδημα διότι φοβεῖται μὴ δὲν ἀγαπᾷ εἰλικρινῶς τὴν Λουκία ἀλλὰ δρέγεται τὴν προίκα της. Ὁ Μερλόζ φεύγει δυσωρεστημένος ἀλλὰ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ κ. Σταῖνς τὸν κράζει εἰς τὸ γραφεῖον του καὶ τοῦ ἀναθέτει νὰ ἐξετάσῃ τὰ βιβλία μίᾳ ἐμπορικῆς Ἐταιρίας τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ ἀγοράσῃ καὶ νὰ τὴν κάμῃ μετοχικὴν ἑταιρίαν. Ἐὰν δὲ ἐπιτύχει ἡ δουλειά, ὁ Ἀρθούρος θὰ λάβῃ 500 λίρας, προσέτι δὲ θὰ λάβει ὡς σύζυγον τὴν Λουκίαν.

Γ'

Μὲ τοὺς τελευταίους λόγους τοῦ κ. Σταῖνς ποῦ ἀντήχουν εἰς τὰ ὦτα του ὡς ἡ γλυκυτέρα τῶν μουσικῶν ὁ Ἀρθούρος ἔλαθε πρὸς ἐξέτασιν τὰ βιβλία τῶν Λάμψων. Ἀληθῶς τὸ εὐφρόσυνον ποτήριον ἦτο πλησίον εἰς τὰ χεῖλην του καὶ ἦτο βέβαιος ὅτι ἀνεξαρτῶτο ἀπὸ τὴν δραστηριότητα καὶ τὴν νοσηρότην ὅτι ἀφεύκτως ἤθελε πῆξ ἀπ' αὐτό. Ὅλην τὴν ἡμέραν αὐτὸς καὶ οἱ ὑπάλληλοί του ἐξήταζον, ἐσημειῶνον ἐξήλεγχον, καὶ τὸ βράδυ ὅταν οἱ ὑπάλληλοί του εἶχον φύγει αὐτὸς εἰργάζετο ἀκόμη. Ἀλλὰ δὲν ἐσταμάτησεν εἰδῶ καὶ νοικιάσας ἐν ἁμαξακί ἐπέροε τὰ καταστάσια σὲ σπῆτι μὲ εἰργάζετο μέρη βαθεῖας νυκτὸς διακόπτων μόνον τὸ ἔργον ἵνα ἱκανοποιήσῃ τὴν πείναν του ἐὰν συνέβαινε νὰ μὴ τὴν λησμονήσῃ. Διὰ πολλὰς ἡμέρας εἰργάσθη ἔτσι ἀκούρατος. Μόνον ὅταν ἠδυνήθη νὰ διευκρινίσῃ τὸ χάος τῶν ἀριθμῶν καὶ νὰ καταστρώσῃ καθαρῶς τὰ ἔσοδα τῶν τελευταίων πέντε ἐτῶν, ἐννόησε πόσον αἱ δυνάμεις του εἶχον ἐξαντληθῆ ἀλλὰ συνισθανόμενος ταυτοχρόνως τὴν χαρὰν τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος ἐπολέμησε καὶ ἐνίκησεν.

Αἱ ἐργασίαι τῶν Λάμψων εἰδείχθησαν ἀρετὰ καὶ ἂν ὄχι ἐξαιρετικαὶ ἢ δὲ γλυκεῖα τῆς Λουκίας μορφή τοῦ ἐφαίνετο πολὺ πλησίον κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν. Ὁ Ἀρθούρος παρετήρησεν ἐκ νέου τοὺς ἀριθμοὺς εἶχε βεβαιωθῆ ὅτι δὲν ὠνεῖται, ἀλλ' ὅτι ἐπρόκειτο περὶ πραγματικότητος. Ἐπεμψε στεναγμὸν ἀνακουφίσεως ἀλλὰ τότε ἀφ' ὅπου εἶχε ἀρχήσῃ τὴν ἐξέτασιν τῶν βιβλίων ἔλαθε τὸν καιρὸν πλεόν νὰ σκεφθῇ περὶ τοῦ ποσοῦ ἀντὶ τοῦ ὁποῖου ὁ κ. Σταῖνς ἐπρότεινε εἰς τὸ κοινὸν τὴν ἀγορὰν τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ νὰ κάμῃ καὶ περὶ τούτου τοὺς ὑπολογισμοὺς του.

Ἀλλὰ μόλις ἤρχησε νὰ σκεφθῇ περὶ τούτου, καὶ ἡ μορφή τῆς Λουκίας ἀπεμακρίνετο ὀλονὲν περισσότερον ἐντὸς νεφελῶδους ὁράσεως. Οἴμοι! ἐπέισθη ὅτι ἡ ἐπιχειρήσις Λάμψων δὲν θὰ τοῦ ἐχρησίμαυν ὡς κλειστὴς τῆς εὐτυχίας του, ἐκτὸς ἐὰν ἠπατάτο. Καὶ ἀνέλαθε πάλι νὰ ἐξετάσῃ τοὺς ἀριθμοὺς ἵνα ἴδῃ ἐὰν τὰ κέρδη ἠδύναντο νὰ ἀνταποκριθῶσι πρὸς τὸ ποσὸν τῶν 200,000 λίρῶν τὰ ὁποῖα ἤθελε νὰ λάβῃ παρὰ τοῦ κοινοῦ.

Ὅλιγας ἡμέρας μετὰ ταῦτα, ὁ κ. Σταῖνς ἐνῶ εἰργάζετο εἰς τὸ γραφεῖον του καὶ ἠπόρει πῶς ὁ Ἀρθούρος δὲν εἶχε φανῆ ἀκόμη, οὗτος εἰσῆλθεν, μὲ ὄψιν κουρασμένην καὶ ἀπαγοητευμένην. Μὲ ἐν νεύμα τῆς κεφαλῆς ὁ κ. Σταῖνς ἀπέπεμψε τὸν

ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΤΟΥ Α' ΛΑΪΚΟΥ ΕΡΑΝΟΥ

υπάλληλόν του και έτεινε τήν χείρα του εις τόν επισκέπτην.

— Τί συμβαίνει κ. Μερόζ, είπεν, φαίνεται άρρωστος. Μη πταίω εγώ που σας έζήτησα να μου φέρετε τήν εκθεσί σας όσον τό δυνατόν ταχύτερον;

— Ω, διόλου, είπεν ο Άρθούρος. Είναι έτοιμη και άκριβής έως τήν πεντάρα.

Ο τραπέζιτης έβαλε τόν λογαριασμόν επάνω στό τραπέζι, ειδώρωσε τά γυαλιά του και έδωσε μια ματιά εις τό χαρτί.

— Τό πράγμα είπεν είναι καλλίτερο άπ' ότι ήλπιζα. Ο μέσος όρος τών κερδών διά τά τελευταία πέντη έτη είναι 17.000 λίρες' εξαίσια!

Ο Άρθούρος έμεινεν έκπληκτος, και είπεν.

— Πιστεύω ότι σφάλλετε κύριε. Ο αριθμός λέγει 7.000 όχι 17.000.

— Α! έφώνησε ο κ. Σταίνς. Έχετε δίκαιον. Τί άνόητον λάθος!

— Καί τό χειρίστον είναι, εξηκολούθησεν ο Άρθούρος είναι ότι ο μέσος αυτός όρος είναι άπατηλός, διότι τά κέρδη κατά τό διάστημα αυτό ήλάττωναν όλονέν.

— Ωστε ή επιχείρησις είναι ακριβή εις τήν τιμήν που αναφέρατε. Μη άνκατευθήτε κύριε.

— Λησμονείτε ότι εγώ δέν θά είμαι παρά μεσάζων μεταξύ τών Λάμψων και του κοινού και έν παρουσιάσουμε τήν δουλειά με τρόπο... τό κοινόν δέν μ.ζ. ξεφεύγει...

— Ναί, αλλά σεις μιλείτε περί 200.000 χιλιάδων και μονάχα τρελλοί θέλουσ υπογράψει διά τέτοιο ποσόν μετοχών.

Ο κ. Σταίνς παρετήρησεν τόν Άρθούρον χαμογελών παραδόξως.

— Έπειτα τού είπε διά μιζ με φωνήν σιγαλήν αλλά στερεάν.

— Έάν υποθέσωμεν — έν υποθέσωμεν λέγω — ότι μέσος όρος θά παρουσιασθούσ αι 17.000 τότε δέν θά υπογράψουσ;

Η ύποψία κατά τού κ. Σταίνς που από τινος έγείρετο εις τό πνεύμα του Άρθούρου τώρα έλάμβανε σάρκα και αίσθηθεις βδελυγμών έμεινεν άφωτος. Ο κ. Σταίνς έφαινετο ως έν άμνηχανία. Τότε τού είπε φιλοφρόνως.

— Ω, επήγαινα να τό λησμονήσω. Είπα τό πρωί εις τήν Λουκίαν ότι πιθανόν τό μεσημέρι θά έτρώγατε μαζί μας. Θέλετε να έλθήτε;

Έντός ενός δευτερολέπτου τρομερά πάλη διεξήχθη εις τήν ψυχήν του Άρθούρου.

Ο πειρασμός ήστραπεν ένώπιον τών οφθαλμών του, και ή τύχη του έκρέματο από μιάν τρίχα. Ο κ. Σταίνς χαϊδεύων ήσυχα τόν πώγωνά του έριψε ταχύ βλέμμα προς τόν Άρθούρον προκαλών αυτόν να άπαντήση και όλο διά μιζ ο νέος είπεν.

— Όχι.

— Α, μήπως έχετε άλλην πρόσκλησιν ή Λουκία θά δυσαρεστηθή.

— Όχι περισσότερο από έμέ, είπεν ο Άρθούρος. Άλλ' έως ότου επτά είναι και όχι δεκαεπτά, εγώ δέν πρέπει να έχω άλλην γνώμη. Και σας λέγω τούτο μόνον — και ή φωνή έγινε ισχυρά και άγέρωχος — ότι έν ή επιχείρησις τών Λάμψων προσφέρεται εις τό κοινόν, τό πράγμα γίνεται προμελετημένως. Σας χαίρετώ, κύριε.

Και έστράφη διά να φύγη, αλλά μύλις έφθασεν εις τήν θύραν ο κ. Σταίνς έτέθη εμπρός του και τού έπιασε τό χέρι με ισχυρό σφύζιμο.

— Συγγνώμη, χίλιες φορές συγγνώμη αγαπητέ μου, είπεν κοκκινίσας τρομερά.

Έντρέπομαι έαυτόν αλλά σεις είδειχθητε έξοχος. Ω, δέν πρέπει να φύγετε. Όλα όσα συνέβησαν είναι μια φάρσα. Σας τό όρκίζομαι.

— Μία φάρσα; επανέλαθεν ο Άρθούρος; Μου τό βεβαιώνετε;

— Ναί. Και τώρα έννοώ ότι, ότι έκαμα ήτο σαληρό αλλά τό έκαμα διά τήν αγάπην της Λουκίας. Συγγωρήσατέ με Μερόζ.

Ο Άρθούρος έγέλασε. «Και όμως όλίγον έλειψεν να πίσω εις τόν πειρασμόν.

— Τό ξέρω. Τά ένόησα όλα και είμαι υπερήφανος διά σας. Τώρα πρέπει να σας αποζημιώσω. Τί θά έλέγατε διά μιάν συμτοχήν σας εις τό έμπορικόν μου τήν σήμερον που θά πανδρευθήτε τήν Λουκίαν; Έλάτε, και θά τά ξαναπούμε με ένα ποτήρι

Η Κα Δανάη Κύρου και ο κ. Λεονάρδος (Όδός Κοραή — Γραφεία «Έστίζς»)

Φωτογρ. κ. Χ. Δ. Δημητράκοπούλου

Δίς Βουγιούκα (Ζαχαράτου — Σύνταγμα)

Η κ. Αύρα Θεοδωροπούλου (Έξωθεν τού Όδείου)

Φωτογραφία κ. Γ. Ρεσσολύμου

Η κ. Κατίνα Παπαδάκη (Ξενοδοχείον Άγγλίας)

κρασί, μετά τό φαγητόν. Έμπρός, άγαπητόν μου παιδί.

Η καρδιά του Άρθούρου ήτο πολύ γεμάτη έντυγίς ώστε να εύρη λέξεις να άρθρώσει, και ή λύπη τήν όποιάν ο κ. Σταίνς τού είχεν προξενήση έξίστασε εις ήχηρόν γέλωτα.

Τέλος

ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

— Διά τά τραπεζομάνδουλα.

Αμα έν τραπεζομάνδουλον κηλιδοῦται με τσάι ή καφέ, πρέπει να τό βγάλετε άμέσως από τό τραπέζι και τό κηλιδωμένο μέρος να βραχή έντός χλιαρού νερού. Έπειτα τό στραγγίζετε καλά και τό τοποθετείτε επάνω εις ένα τραπέζι της εργασίας ή άλλην επιφάνειαν μη λείαν και τότε λαμβάνετε ένα σπόγγο και δι' αυτού άφου τό βρέξετε με γλυκερίνην έξάγετε τας κηλίδας. Έπειτα τό περνάτε από μία σαποουνάδα κρύα αφήγετε να στεγνώσῃ καλά και τό μεταχειρίζεσθε άκόμη μια φορά προτού τό στείλετε εις τήν μπουγάδα, ότε ή έλλειψις της σιλικονότητος εις τό πλυθέν μέρος φαίνεται μόλις.

— Διά τήν κρεββατοκάμαρα.

Η κρεββατοκαμαρά σας πρέπει να είναι τό ευρικορότερον δωμάτιον της οικίας τό πλέον εύάερον, άφου εις αυτό πρέπει να διέρχεσθε μέγα μέρος του ήμερονυκτίου. Τό δωμάτιον αυτό πρέπει να είναι όση δυνατόν άπλούστερο, επιπλα μόνον τά απαραίτητα, και τά προωριμένα διά τήν άνάπαυσιν. Τό δωμάτιον δε αυτό πρέπει να είναι άπαστραπέν έν καθαριότητος, ξεσοκονισμένον

καλά. Τό πάτωμα βερνικωμένο και αυτό τό χρώμα τών τοίχων αναπαντικόν εις τήν όρασιν. Αποκλείονται από τήν κρεββατοκάμαρα, μπερτέδες και άλλα τά συνάξοντα σκόνην.

— Διά τά δόντια σας.

Πλύνετε καλά τά δόντια σας κάθε πρωτ, ως μέρος άπαραίτητον της τοιαύτας σας, και μετά τό γεύμα και τό δείπνον. Αν πράττεται ούτω θά άπαλλαγῃτε πολλών κακών.

ΠΩΣ ΘΕΡΑΠΕΥΕΤΑΙ Ο ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΗΣ ΤΩΝ ΟΦΘΑΛΜΩΝ

Είδομεν σεβαστήν γριάαν 80τούτιδα τν φλήν εκ καταρράκτιον και άναβλέψασαν κατόπιν έγχειρίσεως υπό του οφθαλμολόγου μας ύφυγητού κ Σπ.Χαραμή. Τούτο μās έκαμε να έρωτήσωμεν σχετικά περι της θεραπείας του καταρράκτου. Αντι άπαντήσεως ο οφθαλμολόγος κ. Χαραμής διέταξε τόν επιμελητήν του και μās έδειξε τά έπίσημα βιβλία τών τριών Κλινικών άς διενθύνει, της τών Άθηνών, Πειραιώς, και του Ζανγείου Νοσοκομείου. Είδομεν 214 έγχειρισθέντας από καταρράτην από ηλικίας 45—90 ετών με επιτυχίαν καταπληκτικήν, επί 214 επέτηχον 209. . . . Αληθώς δε έθανμάσομεν δύο τινά α) Τό χειρουργικόν τάλατον και τήν χειρουργικήν χάριν του κ. Χαραμή, και β) Τό φίλτρον και άσκηρον του οφθαλμολόγου μας τούτου διότι έχει τήν δύναμιν να διενθύνη τρείς οφθαλμολογικάς Κλινικάς, τήν τών Άθηνών, Πειραιώς και Ζανγείου Νοσοκομείων Αί επί εξαετιαν στατιστικά του τών τριών Κλινικών αναγράφουσι μέ-

ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΦΥΛΛΟΝ

Θά δημοσιεύωμεν ΤΑΣ ΡΩΜΑΝΤΙΚΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΔΙΑΣΗΜΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ άρχόμενοι από τήν ζηλοτυπωτέραν γυναίκα όλων τών αιώνων τήν **ΙΩΑΝΝΑΝ** Βασίλισσαν της ΚΑΣΤΙΛΙΑΣ

Ο κ. ΔΗΜ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ Ο άποκαλύψας τό μυστήριον του φόνου του Άποστολοπούλου.

χρη 31 Δεκεμβρίου 1907, 18,300 οφθαλμικά πάσχοντας!

Αληθώς είναι κατ' έξοχήν ευχάριστον γεγονός ή μεγίστη αυτή επιστημονική πρόοδος, τήν όποιάν αι Άθηραι έχον να έπιδείξουν έν τῷ προσώπῳ του οφθαλμολόγου μας κ. Σ. Χαραμή, πρόοδος τιμῶσα τό έλληνικόν όνομα και άναδεικνύουσα τήν έλληνικήν πρωτεούνσαν κατ' έξοχήν εύρωπαϊκόν επιστημονικόν κέντρον καθ' ύπασαν τήν Ανατολήν.

“Ενεκα του εξαιρετικώς μεγάλου εικονογραφημένου μέρους του σημερινού τεύχους της «Αληθείας» αναγκαζόμεθα ν’ αναβάλωμεν εις το προσεχές ικανόν μέρος της πάντοτε ζωνρως ενδιαφερούσης ύλης του φύλλου.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ

‘Από του σημερινού φύλλου ἀρχόμεθα δημοσιεύοντες διάφορα ερωτήματα εις τας ἀναγνωστρίας και τούς ἀνγνώστας μας έχοντα υπόθεσιν ιστορικήν, επιστημονικήν ή κοσμικήν. Έκαστος ως εκ τούτου δύναται ν’ ἀπαντήσει εις τὰ ερωτήματα τὰ ὅποια εισέρχονται εις τὸν κύκλον τῶν μελετῶν τῶν ἢ τῶν προτιμησῶν.

‘Ελπίζομεν ὅτι και οἱ σοβαρώτεροι τῶν ἀναγνωστῶν μας δὲν θέλουσι διστάσει νὰ μᾶς ἀποστέλουν τὰς ἀπαντήσεις τῶν διὰ τὰ έχοντα ιστορικήν και επιστημονικήν ὑπόθεσιν ἐν τῇ συναισθήσει ὅτι αἱ ἀπαντήσεις θέλουσι ἐνδιαφέρει και διδάξει ταυτοχρόνως τούς πολυπληθεῖς ἀναγνώστας τῆς «Αληθείας».

Πρῶτον ἐρώτημα.

Ποῖον εἶναι τὸ ἀρχαιότερον μνημεῖον τῶν Ἀθηναίων;
(Ἡ ἐρώτησις αὕτη ἐστάλη ὑπὸ ἀρχαιολόγου).

Δεύτερον ἐρώτημα.

Ποία προσωπικότης τῆς ἑλληνικῆς παληγενεσίας (προδρόμων τοῦ ἀγῶνος και ἡρώων) σᾶς εἶναι συμπαιθετέρα;

Τρίτον ἐρώτημα.

Ποῖον ἄνθος προτιμάτε;

Σ. Α.— Αἱ ἀπαντήσεις πρέπει νὰ δικαιολογῶνται ἀλλὰ μὲ συντομίαν, καταλαμβάνουσαι γῶρον οὐχὶ μεγαλείτερον ἐνὸς ταχυδρομικοῦ δελταρίου.

Ω! ΤΗΣ ΩΡΑΙΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΘΕΑΜΑΤΟΣ! ...

‘Αρχιερεὺς συλλειτουργῶν με γαϊδάρους!

‘Αξιότιμο κ. Διευθυντὰ τῆς φιλῆς «Αληθείας»

Οἱ ἐκκλησιαζόμενοι ἐν τῇ ἐνταῦθα Ἱερῇ Μονῇ τῶν Ἀσωμάτων ἢ Πετρακῆ, ἦσαν δὲ τόσσοι τὴν σήμερον Κυριακῆν, 2 Μαρτίου, ὥστε ὁ ἱερός αὐτῆς ναὸς ἦτο ἀσφυκτικώτατα πεπληρωμένος, παρίστησαν σὺν τοῖς ἐν αὐτῇ Ἀδελφοῖς πρὸ φρικωδεστάτου θεάματος, και καταπληκτικοῦ ἔμειναν πρὸ ἀκούσματος, ἔμποιοῦντος τὸν ἀποτροπιασμόν! Ἱεροῦργει δηλ. μετὰ δύο ἱερομονάχων και δύο ἱεροδιακόνων ὁ Ἐπίσκοπος Σπάρτης Γερμανὸς Τρωϊάνος ὡς ἔχων χειροτονίαν διακόνου ὑποψηφίου τινός τῆς ἐπισκοπῆς του.

Κατὰ τὴν θεῖαν και ἱερὰν λειτουργίαν, δι’ ὅλων ἀσήμενον ἀφορμὴν και λόγον, διότι δηλ. δὲν εὐρίσκοντο τὰ ἐπιμανίαια τοῦ ὑποψηφίου (!), τὸν κατέλαβον τὰ νευρικά του (Κεφαλλονίτικα τε και Μανιάτικα) τὸν ἅγ. Ἀρχιερέα, τὸν παρέχοντα τὴν εἰρήνην πᾶσι, και, πλὴν τῆς ἀδικαιολογήτου βίας και τοῦ καθ’ ὅλην τὴν διάρ-

ΕΛΑΦΡΑ ΣΤΗΛΗ

Μετὰ τὸ τελευταῖον ἔγκλημα τῆς Ὁμονοίας

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Ποῦ εὐρίσκεται ἡ ἀστυνομία; Ποῖαν στάσιν ἔχει και τί κάμνει; Λύσεις δεκταὶ μέχρι τέλους Μαρτίου. Θὰ βραβευθῶν ἐξ ἑνὸς ἑλῶν τῶν διαγωνισμῶν τοῦ μηνός. Αἱ λεπτομέρειαι εἰς τὸ προσεχές.

καιαν δεσποτικωτάτου ὄφους του και τῶν φωνῶν κλπ., ἐξήμεσε βαρυτάτην ὕβριν, ἐπαναληφθεῖσαν μάλιστα πολλάκις κατὰ τῶν συλλειτουργῶν αὐτοῦ, ἀποκαλέσας αὐτούς, παρὰ τὴν θέσιν και τὸ ἀξίωμα και τὸ ὄψιστον τῆς ἱεράς στιγμῆς γαϊδούρια!

Ὡστε σήμερον ἡ Α. Σ. ὁ Ἐπίσκοπος Σπάρτης Γερμανὸς Τρωϊάνος συνελειτούργησε με... γαϊδούρια!

‘Ακούσατε, Σεβασμιώτατοι, και κρίνατε ἡμεῖς ἂν τὸ τοιοῦτον συνιστᾷ τὸν Ἀρχιερέα, και κατὰ πόσον ἐδραϊώνει τὴν εὐλαβειαν και πίστιν τῶν πιστῶν, οἵτινες, ὡς εἰκόσ, ἐσχολίαζον κατόπιν τὸ πρᾶγμα εἰς βάρος, βεβχλίως, τοῦ Ἐπισκόπου, και ἐπομένως τῆς Ἐκκλησίας, καθότι ἡμεῖς σιγῶμεν ἐκ φροῆνης!

Ἀθῆναι 2 Μαρτίου 1908.

Τινὲς τῶν ἐκκλησιαζομένων εἰς τὴν εἰρημένην Ἱ. Μονὴν ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς πρωτὴν τοῦ Ὁδείου ἦτο μία ὄντως ἀπόλαυσις ὑπ’ ὄψας τὰς ἐπόψεις. Ἐκεῖνο ὅμως ὅπερ ἐκίνησε περισσότερο τὸ ἐνδιαφέρον ἦτο μία μικρὰ ὀρχήστρα ἐκ γαλκίμων πνευστῶν ὀργάνων και ὑπὸ μικρῶν κατὰ τὸ πλεῖστον μαθητῶν ἀποτελουμένη, ἐκτελέσασα δύο ὠραϊότατα τεμάχια ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ νεαροῦ μαθητοῦ τοῦ Ὁδείου κ. Φιλοκτ. Οἰκονομίδου, περικλειόντος, ὡς εἰδείχθη, ἐν μέγα τάλαντον διευθυντοῦ ὀρχήστρας.

Συγχαρητήρια ὀφείλονται τόσον εἰς αὐτὸν ὅσον και εἰς τὸν διευθύνοντα τὸ Ὁδεῖον κ. Γ. Νάζου, ἔτι δὲ και εἰς μέγας ἐπαινος εἰς τὸν καθηγητὴν τῆς ἑνοργανώσεως κ. Σπ. Καίσαρην. Σήμερον Κυριακῆν ὥρα 6 μ. μ. συναυλία τοῦ κ. Γ. Γιαννουλοπούλου, διδασκάλου τοῦ εὐθυσάλου ἐν τῷ Ὁδείῳ, τῇ εὐγενεῖ συμπράξει και ἄλλων διδασκάλων και μαθητῶν τοῦ Ὁδείου. Δ.

—Καμαριέρη, ἄλλαξε τὸ νερό· εἶναι βρώμικο.
—Ὅχι, κύριε τὸ νερό εἶναι καθαρό, τὸ μπουκάκι εἶναι βρώμικο λιγάκι.

PHARMACIE FRANÇAISE

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΒΑΒΥΘΕΡΟΠΟΥΛΟΥ
51 ΟΔΟΣ ΣΤΑΙΟΥ, ΑΡ. ΤΗΛ. 376

Τὸ τελευταῖον και πλουσιώτερον Φαρμακεῖον.
Φάρμακα γνήσια τῶν καλλιτέρων Ἐυρωπαϊκῶν ἐργοστασίων.
Ἀποθήκη εἰδικότητων (SPECIALITES) Γαλλικῶν και Ἀγγλικῶν.

ΓΔΑΤΑ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΟΛΑ ΤΑ ΝΕΑ ΦΑΡΜΑΚΑ

Πλουσία δὺλλογὴ θερμομέτρων, Ζωνῶν κοιτίας, Ἐλαστικῶν καλτσῶν, Δεμάτων, Κηλεπιδέσμων, Ἀνασπαστήρων (Suspensions), Πτοελιθρῶν, τεχνητῶν ὀφθαλμῶν και ὄλων ἀνεξαιρέτως τῶν εἰδῶν.

Τὸ Φαρμακεῖον πλουτίζεται καθ’ ἐκάστην διὰ τῶν νεωτέρων εἰδικότητων (SPECIALITES), νέων φαρμάκων κλπ., διακρίνεται δὲ διὰ τὴν ΑΡΙΣΤΗΝ ποιότητα τῶν φαρμάκων και τὰς

ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΣ ΤΙΜΑΣ

ΚΑΠΝΑ ΚΑΙ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
Εἰς τοῦ Ν ΣΤΑΜΟΥΛΗ
Γωνία ὁδῶν Πανεπιστημίου—θεμιστοκλέους (Χαυτεῖα)

ΚΟΜΨΟΤΗΣ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ
NEOS & NEA
ΥΓΙΕΙΝΟΙ ΚΟΡΣΕΔΕΣ ΚΑΙ ΖΩΝΑΙ

Τοῦ ἱατροῦ ΓΚΛΕΝΑΡ

Οἱ μοναδικοὶ εἰς τὸ εἶδος τῶν κορσέδες διὰ τὴν συμμετρικότητα τοῦ σώματος και κυρίως τὴν ὑγιεινὴν διατήρησιν τῆς κομψότητος τῶν γραμμῶν. Ὁ δόκτωρ Γκλενάρ ἔλυσεν τὸ μέγα πρόβλημα τοῦ συμβιβασμοῦ τῆς κομψότητος με τὴν ὑγιεινὴν.

Οἱ κορσέδες και αἱ ζῶναι του, τέλειαι εἰς τὸ νὰ δίδουν τὴν χάριν εἰς τὴν δορὴν και τὸ στήθος, οὐ μόνον δὲν βλάπτουν, δὲν συμβαίνει με τὸν περιορισμὸν τοῦ σώματος, ἀλλὰ σὺν ἐλοῦν εἰς τὴν ὑγιεινὴν τῶν ὀργάνων τοῦ στομάχου και κοιτίας.

Διὰ κάθε ἐποχὴν οἱ κορσέδες και αἱ ζῶναι τοῦ Γκλενάρ εἶνε ἀληθινὸν ἔσθημα διὰ τὰς κυρίας.
Ἀποκλειστικὴ πώλησις εἰς κάθε σχῆμα και μέγεθος εἰς τὰ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ :

ΔΗΜ. ΚΑΙ Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
Φιλελλήνων 6 — Σόλωνος 108

ΜΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 1908

4	Μεγάλα κέρδη	ἔξ	100.000	ἐκ	400.000	Δραχμῶν
4	Κέρδη	ἔξ	25.000	ἔξ	100.000	Δραχμῶν
4	Κέρδη	ἐκ	10.000	ἐκ	40.000	Δραχμῶν
12	Κέρδη	ἐκ	5.000	ἔξ	60.000	Δραχμῶν
20	Κέρδη	ἐκ	1.000	ἔξ	20.000	Δραχμῶν
1644	Κέρδη	ἔξ	100	ἔξ	164.400	Δραχμῶν
2312	Κέρδη	ἐκ	50	ἔξ	115.600	Δραχμῶν
4900	ἐν ὄλῳ Κέρδη ἀξίας δραχμῶν.				900.000	Δραχμῶν

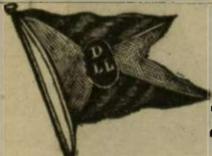
Μέχρι τῆς πρώτης κληρώσεως (27/10 Ἀπριλίου 1908) θὰ ἐκδοθῶσι μόνον 300.000 τετραδράχμων γραμματίων, ὑπ’ ἀριθ. 1—300.000. Μόνον οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι θὰ τεθῶσιν ἐντὸς τῆς κληρωτίδος, κατὰ τὴν κληρωσὴν ταύτην. Κατόπιν, θὰ ἐκδοθῶσι μονόδραχμα γραμμάτια, ἰσχύοντα διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων, ὑπ’ ἀριθ. 300.000 ἄχρις 1.000.000 θὰ προστεθῶσι δὲ ἐντὸς τῆς κληρωτίδος και οἱ ἀντίστοιχοι ἀριθμοί.

Γραμμάτια πωλοῦνται: Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα και λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς Τραπεζάς, εἰς τοὺς σταθμάρχας και στασιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τὴς διαχειριτὰς τῶν μονοπωλίων και τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΣΣΑΡΑΣ ἕκαστον, ἰσχύον διὰ τὰς τέσσαρας κληρώσεις και πρὸς ΔΡΑΧΜΗΝ ΜΙΑΝ ἕκαστον γραμματίου, ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ: ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ, Εἰς ΑΘΗΝΑΣ.

Ἡ πώλησις τῶν γραμματίων ἀρχεται ἀπὸ τῆς 1/12 Ἰανουαρίου 1908.

Ὁ Διευθύνων Τμηματάρχης
Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

DEUTSCHE LEVANTE — LINIE
ΓΕΝΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΑΦΙΧΘΕΝΤΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

Τὸ ἀτμόπλοιον «Scyros» τὴν 15 Φεβρουαρίου ἐξ Ἀμβέρσης
Τὸ ἀτμόπλοιον «Kythnos» τὴν 20 Φεβρουαρίου ἐξ Ἀμβούργου
Τὸ ἀτμόπλοιον «Imbros» τὴν 23 Φεβρουαρίου ἐξ Ἀμβέρσης

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

Τὸ ἀτμόπλοιον «Tenedos» τὴν 29 Φεβρουαρίου ἐξ Ἀμβούργου
Τὸ ἀτμόπλοιον «Sambal» τὴν 3 Μαρτίου ἐξ Ἀμβούργου
Τὸ ἀτμόπλοιον «Samos» τὴν 9 Μαρτίου ἐξ Ἀμβέρσης
Τὸ ἀτμόπλοιον «Pyrgos» τὴν 9 Μαρτίου ἐξ Ἀμβούργου

Ὁ Γενικὸς Πράκτωρ

Ε. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ